

**T.C.
SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

**İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SPOR İSTANBUL
ÇALIŞANLARININ MUTLULUK VE SOSYALLEŞME
DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ezgi Mete KAYA

**Enstitü Anabilim Dalı : BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ÖĞRETMENLİĞİ**
Tez Danışmanı : Prof. Dr. Fikret RAMAZANOĞLU

Ekim 2020

T.C.
SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SPOR İSTANBUL
ÇALIŞANLARININ MUTLULUK VE SOSYALLEŞME
DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ezgi METE KAYA

Enstitü Anabilim Dalı : **BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ÖĞRETMENLİĞİ**

Bu tez 12/10/2020 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından oy birliği/oy çokluğu ile kabul edilmiştir.

JÜRİ	BAŞARI DURUMU
Jüri Başkanı: FİKRET SOYER	BAŞARILI
Üye: FİKRET RAMAZANOĞLU	BAŞARILI
Üye: FEHMİ ÇALIK	BAŞARILI

BEYAN

Tez içindeki tüm verilerin akademik kurallar çerçevesinde tarafımdan elde edildiğini, görsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçların akademik ve etik kurallara uygun şekilde sunulduğunu, kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğunu, tezde yer alan verilerin bu üniversite veya başka bir üniversitede herhangi bir tez çalışmasında kullanılmadığını beyan ederim.

Ezgi METE KAYA

12/10/2020

TEŞEKKÜR

İstanbul BykŒehir Belediyesi Spor İstanbul alıŐanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeyinin İncelenmesi amacı ile gerçekleştirilen araŐtırmamın hazırlanmasında;

Hiçbir desteğini esirgemeyen sevgili eŐim Emrah KAYA'ya, değerli bilgi ve deneyimlerinden yararlandığım, her konuda bilgi ve desteğini almaktan çekinmediğim, sevgili arkadaŐım Gönül AK ve eŐi mer Faruk AK'a, her aradığımda pes etmeden sorularımı yanıtlayan ve yardımcı olan Salim İbrahim ONBAŐI'ya, araştırmanın planlanmasından yazılmasına kadar tüm aŐamalarında yardımlarını esirgemeyen, bana inanan, teşvik eden değerli danıŐman hocam Doç. Dr. Fikret RAMAZANOğLU'na teŐekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR	i
İÇİNDEKİLER	ii
KISALTMALAR	v
TABLolar LİSTESİ.....	vi
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	viii
ÖZET.....	ix
SUMMARY	x

BÖLÜM 1.

GİRİŞ	1
1.1. Problem Cümlesi	2
1.2. Alt Problemler	2
1.3. Araştırmanın Önemi	2
1.4. Varsayımlar	3
1.5. Sınırlılıklar.....	3
1.6. Tanımlar	3

BÖLÜM 2. ARAŞTIRMANIN KURAMSAL ÇERÇEVESİ.....

2.1. Sosyalleşmenin Tanımı	5
2.2. Sosyalleşme Sürecinin Unsurları.....	7
2.3. Sosyalleşmeye Etki Eden Faktörler.....	8
2.3.1. Okul	9
2.3.2. Kültür	10
2.3.3. Akran Grupları	10
2.3.4. Kitle İletişim Araçları.....	11
2.4. Yerel Yönetimler	12
2.5. İstanbul Büyükşehir Belediyesi.....	12
2.5.1. Misyon.....	13
2.5.2. Vizyon	13
2.5.3. İlkeleri	13
2.6. Spor İstanbul.....	14
2.6.1. Misyon.....	15
2.6.2. Vizyon	15

2.6.3. İlkeleri	15
2.7. Belediye ve Spor İlişkisi.....	16
2.8. Mutluluğun Tanımı ve Ölçümü.....	17
2.8.1. Mutluluk ve ekonomi ilişkisi.....	19
2.8.2. Mutluluk ve istihdam ilişkisi.....	24
2.8.3. Mutluluk ve sağlık.....	25
2.8.4. Mutluluk ve cinsiyet ilişkisi	26
BÖLÜM 3. MATERYAL VE YÖNTEM.....	27
3.1. Araştırmanın Deseni.....	27
3.2. Evren ve Örneklem.....	27
3.3. Veri Toplama Araçları.....	29
3.3.1. Oxford mutluluk ölçeği (OMÖ)	29
3.3.2. Sosyalleşme ölçeği (SÖ)	30
3.4. Verilerin Analizi.....	30
BÖLÜM 4. ARAŞTIRMA BULGULARI.....	31
4.1. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeyleri İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar	31
4.2. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Cinsiyetlerine Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar	32
4.3. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Yaş Gruplarına Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar.....	32
4.4. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Medeni Durumlarına Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar.....	33
4.5. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Eğitim Durumlarına Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar.....	34
4.6. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Sosyalleşme ve Mutluluk Düzeylerine Göre Anlamlı Farklılık Göstermekte Midir? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar	35
4.7. İstanbul Büyük Şehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Sosyalleşme Düzeyinin İncelenmesinde Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılık Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar	35
4.8. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesinde Yaş Grubu Değişkenine Göre Anlamlı Farklılık Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar... 36	36

4.9. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelemesinde Eğitim Durumu Değişkenine Göre Anlamlı Farklılık Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar	37
4.10. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesinde Medeni Durum Değişkenine Göre Anlamlı Farklılık Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar	38
4.11. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeyleri Arasında İlişki Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar	38
BÖLÜM 5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER.....	40
5.1. Tartışma.....	40
5.2. Sonuç	41
5.3. Öneriler.....	44
5.3.1. Araştırma sonucuna dayalı öneriler.....	44
5.3.2. Gelecek araştırmalara yönelik öneriler.....	45
KAYNAKÇA	46
EKLER.....	50
ÖZGEÇMİŞ.....	52

KISALTMALAR

ART-O	: Aritmetik Ortalama
F	: Frekans Aralığı
GSYİH	: Gayri Safi Yurt İçi Hasıla
İBB	: İstanbul Büyükşehir Belediyesi
M.Ö.	: Milattan Önce
OMÖ	: Oxford Mutluluk Ölçeği
P	: İstatiksel Anlamlılık
SÖ	: Sosyalleşme Ölçeği
ST	: Standart Sapma
SZDÖ	: Serbest Zaman Doyum Ölçeği
TDK	: Türk Dil Kurumu

TABLolar LİSTESİ

Tablo 3.1: Araştırmaya katılan personelin cinsiyet dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.....	28
Tablo 3.2: Araştırmaya katılan personelin yaş dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.	28
Tablo 3.3: Araştırmaya katılan personelin medeni durum dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.....	29
Tablo 3.4: Araştırmaya katılan personelin eğitim düzeyi dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.....	29
Tablo 4.1: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.	31
Tablo 4.2: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin cinsiyete göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.....	32
Tablo 4.3: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin yaş gruplarına göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.....	33
Tablo 4.4: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin medeni durumlarına göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.	34
Tablo 4.5: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin eğitim durumlarına göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.....	34
Tablo 4.6: Sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri verilerinin normallik testi.	35
Tablo 4.7: Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyetleri ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.....	36
Tablo 4.8: Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyetleri ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.....	36
Tablo 4.9: Spor İstanbul çalışanlarının yaş grupları ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.....	36
Tablo 4.10: Spor İstanbul çalışanlarının yaş grupları ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.....	37
Tablo 4.11: Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumları ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.	37
Tablo 4.12: Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumları ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.	37
Tablo 4.13: Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.	38
Tablo 4.14: Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.	38

Tablo 4.15: İstanbul ili İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri arasında ilişkiye yönelik korelasyon analizi.	39
Tablo 4.16: İstanbul ili İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk düzeylerinin sosyalleşme düzeylerine etkisine yönelik regreasyon analizi.	39

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 2.1: Sosyalleşmeye etki eden faktörler. 8

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SPOR İSTANBUL ÇALIŞANLARININ MUTLULUK VE SOSYALLEŞME DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

ÖZET

Bu çalışmanın amacı İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iştirak şirketlerinden Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesidir. Bu çalışmaya, Spor İstanbul bünyesinde aktif olarak çalışan 617 spor eğitmeni, 214 rezervasyon personeli, 324 temizlik personeli, 64 halı saha personeli, 28 engelli personel, 47 tesis işletme amiri ve 73 tesis işletme amir yardımcısı olmak üzere toplam 1367 çalışan personel katılmıştır. Gönüllü olarak 91 kişi anket sorularını yanıtlamıştır. Yapılan araştırmada kullanılan yöntem nicel nitelikte olan ilişkisel tarama modelidir. Araştırma kapsamında personelin demografik özelliklerine (yaş, cinsiyet, medeni durum, süresi, eğitim durumu, mezuniyet durumu,) göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin incelenmesi ve anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği incelenmiştir. Personellerin, mutluluk düzeylerinin incelenmesinde ölçek Oxford Mutluluk Ölçeği (OMÖ), kişilerin sosyalleşme alanındaki düzeylerini incelemek için ise; Sosyalleşme Ölçeği (SÖ) kullanılmıştır. İç tutarlılık kat sayısı (Cronbach Alpha) 0,77 olarak belirlenmiştir. Araştırmanın evrenini simgelemek için örneklem sayısının saptanmasında Eşitlik 1 uygulanmıştır. $n_0 = (t^2PQ)/d^2$ eşitliği ile hesaplanmakta ve p anlamlılık değeri 0,05 alındığında, $pq=0,25$ olacağından ve tabloda karşılık gelen t değeri ise 1,96 olduğundan 0,05 anlamlılık düzeyinde $= 384,16$ olarak hesaplanmaktadır. Spor İstanbul personellerinin medeni durumları ve cinsiyetleri ile mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi uygulanmış, eğitim durumları ve yaş grupları ile sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi ile sonuçlar elde edilmiştir. İstatistiksel hesaplamalarda anlamlılık düzeyi 0,05 olarak belirlenmiştir. Sosyokültürel değişkenler ile sosyalleşme ve mutluluk düzeyi arasındaki farklılık ve ilişkiye yönelik nonparametrik testler kullanılmıştır. Sonuç olarak bulgulardan elde edilen verilere göre sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri arasında cinsiyet, yaş, eğitim faktörlerinde ($p>0,05$) anlamlı farklılık bulunmazken, medeni durum faktöründe ise; ($p=0,05$) anlamlı farklılık bulunmuştur. Sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri her iki faktörün doğru orantıda olduğu saptanırken, göz önünde bulundurulmuş demografik özellikler ile oluşturulan istatistik analizler ile personellerin medeni durumlarındaki farklılık sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinde etkilidir. Personelin mutluluklarının yüksek olması sosyalleşmeyi büyük oranda etkileyip arttırdığı söylenebilir. Mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri arasında pozitif yönde kuvvetli bir ilişki olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyalleşme, Mutluluk, Sosyalleşme Ölçeği

TO BE ANALYZED OF THE LEVEL OF HAPPINESS AND SOCIALIZING OF SPOR ISTANBUL STAFF IN ISTANBUL METROPOLITAN MUNICIPALITY

SUMMARY

The aim of this scientific study is to search to the level of happiness and socializing of the staff of Spor İstanbul that is one of the subsidiary companies of İstanbul Metropolitan Municipality. In this study process, there are totally 1367 staffs working within Spor İstanbul who are 617 trainers, 214 booking staff, 324 cleaning staff, 64 pitch staff, 28 disabled staff, 47 plant management chief, 73 plant management chief assistant. 91 persons have attended to this study voluntarily. In this survey, quantitative relational scanning model has been used as research method. In this study, within the process of being searched of the level of happiness and socializing, Oxford Happiness Scale has been used. For searching the level of socializing area of people, socializing scale has been used and internal consistency parameter has been defined as 0.77. To symbolize the scope of the research, Equation 1 has applied in determining paradigm quantity. Computed by $n_0 = (t^2 PQ) / d^2$ equation and because when significance value of P taken as 0,05, $p_q = 0,25$ will be and equivalent of t value at table is 1,96, hence 0,05, at the level of significance calculated as 384,16. Mann Whitney-U test has been carried out for the difference between socializing and happiness level with sexes and marital status of Spor İstanbul staffs. Kruskal Wallis test has been carried out for the difference between socializing and happiness level with age groups and educational background. The significance level in statistical accounting has been defined as 0.05. Nonparametric test statistics have been used for the difference and the relation between the level of socializing and happiness with the socio cultural factors. According to the data acquired by the end of the study, meaningful difference at sex, age and education factors ($p > 0,05$) has not been occurred between the socializing and happiness level but in marital status factor ($p = 0,05$), it has been occurred. While socialising and happiness levels- both factors- are determined to be directly proportionate, the data-which is formed with considered demographic features and the differences between marital Status of the personnel are effective on socialising and happiness levels. It can be said that being happier of the personnel substantially affects and increases socialising. There is a strong relation in positive way between the level of happiness and socializing levels of Spor İstanbul staffs ($p < 0,01$).

Keywords: Socializing, Happiness, Socializing scale

BÖLÜM 1. GİRİŞ

Sosyalleşme; kişilerin doğumlarından ölümlerine kadar olan süreyi kapsayan, aile ortamı, iş, sokak ve okul yaşantısı arasında geçen tüm ilişkilerin bütünüdür. Kişilerin içinde yaşadıkları topluma ait bir birey olarak hissetmeleri ve o toplumun bir parçası haline gelmesi için geçen süreye sosyalleşme denmektedir.

Bir insanın koymuş olduğu bir hedefe veya amacına ulaşabilmesi ise mutluluğu tanımlayabilen en net ifadelerden biridir. Aynı zamanda eksiksiz ve daimî olarak tüm özlemlere duyulan hoşnutluk duygusu ile de mutluluğu açıklayabiliriz.

Her bireyin iş ortamında ihtiyacı olan şey kendini rahat ve huzurlu hissettiği bir çalışma alanıdır. Bu şekilde çalışma ortamına sahip insanların da motivasyonlarının ve performanslarının yükseldiği gözlemlenmektedir.

Başarılı sosyalleşme ile iş memnuniyetinin yükseldiği, iş görenin rolünün netleştiği ve iş yapma isteğinin arttığı söylenmektedir. Yapılan işe karşı ilgi, işte kalma isteği ve dolayısıyla da performans artar (Kartal, 2003). Başarısız sosyalleşmede ise durum tam tersidir. Bu gibi durumda oluşan iş memnuniyetsizliği, çalışanın işteki belirsiz rolü, işe olan ilginin azalması, örgütsel bağlılığın düşmesi, işte kalmama isteği, performans düşüklüğü örgütsel değerlerin kabul edilmemesi durumunu ortaya çıkarır. Başarısız örgütsel sosyalleşme de yeni iş görenin işe gelmemesi, idareye karşı çıkması ve olağan dışı tavırlar sergilemesine neden olabilir (Keleş ve Özbek, 2008).

Hizmet sektöründe çalışan personellerin motivasyonunun diğer iş kollarında çalışan personellere göre daha yüksek olması gerekmektedir. Çalışanların hizmet verdiği iş ortamındaki sosyal alanı onların mutluluk düzeyinin artmasına, mutluluk düzeyinin artması da yine çalışanların verdikleri hizmet kalitesinin yükselmesine neden olmaktadır.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iştirak şirketlerinden olan Spor İstanbul, 1989 yılında İstanbul halkının hem ruhsal hem de fiziksel sağlığını iyileştirmek ve halkı spora teşvik

amacıyla, hizmet alanında kurulmuştur. Bu araştırmanın amacı Spor İstanbul şirketinde çalışan personellerin çalışma alanındaki sosyalleşme ve mutluluk düzeylerini incelemektir.

1.1. Problem Cümlesi

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İ.B.B) Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri yönünden farklılık var mıdır? sorusu problem cümlesini oluşturmaktadır.

1.2. Alt Problemler

1. İ.B.B Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesinde cinsiyet değişkenine göre farklılık var mıdır?
2. İ.B.B Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesinde yaş grubu değişkenine göre farklılık var mıdır?
3. İ.B.B Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesinde medeni hal değişkenine göre farklılık var mıdır?
4. İ.B.B Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesinde eğitim durumu değişkenine göre farklılık var mıdır?
5. İ.B.B Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri sırasında ilişki var mıdır?

1.3. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma İstanbul büyükşehir belediyesi iştirak şirketi spor biriminin stratejik kısmını oluşturan, belediye şirketinde görev yapan kişilerin mutluluk ve sosyalleşme düzeyinin değişkenlere göre farklılıklarını belirlemeye yöneliktir.

Büyükşehir belediye personelleri halka hizmete yönelik çalışmalar içerisinde bulunduğu gibi verilen hizmetlerin de kişide yarattığı memnuniyet ve hizmet kalitesinde en iyisini sağlamak çalışanlar için ön plandadır. Sunulan hizmetlerin kişiye pozitif yansımaları çalışanın mutluluğu ve güler yüzü ile ilişkilidir. Bu araştırma hizmet sektörü gibi

alanlarda personellerin kalitesini doğrudan etkileyeceğini, daha etkin ve verimli olabilmesi için öncü olması bakımından katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Araştırmamızın sonucunda, mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin faktörlere bağlı olarak değişkenlik göstermesinin bu konuda araştırma yapacak olanlara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

1.4. Varsayımlar

1. Araştırmaya gönüllü olarak katılan personellerin anket sorularına doğru ve içtenlikle yanıt verdikleri,
2. Araştırmada kullanılan anket formunun güvenilirliği ortaya koyacak niteliktedir.
3. Araştırmada literatür tarama sonucu elde edilen kaynaklar yeterli boyuttadır.
4. Araştırmaya katılan grubun evreni temsil edebilecek niteliğe sahip olduğu literatür tarama sonucundan hareket edilmiştir.

1.5. Sınırlılıklar

1. Araştırma İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştirak şirketlerinden Spor İstanbul ile,
2. Araştırma evreni 91 kişi ile,
3. Araştırmaya katılan kişilerin verdiği cevaplar sonunda elde edilen veriler,
4. Araştırmada kullanılan ölçme araçları; Kişisel Bilgi Formu, Oxford Mutluluk Ölçeği (OMÖ) ve Sosyalleşme Ölçeği (SÖ) ile sınırlıdır.

1.6. Tanımlar

Spor İstanbul: İstanbul Büyük Şehir Belediyesi'nin iştirak şirketlerinden biri olan İstanbul Spor Etkinlikleri ve İşletmeciliği Tic. A.Ş. diğer adıyla Spor İstanbul, İstanbul'da yaşayan vatandaşların sağlığını hem ruhsal hem de fiziksel olarak geliştirmek ve mevcut yeteneklerini iyileştirmek amacıyla 1989 yılında kurulmuştur.

Mutluluk: Hissedilen olumlu duygular, yaşamdan duyulan haz, memnuniyet hissi gibi anlamlara gelmektedir (Çirkin, Göksel 2016).

Sosyalleşme: Kültürel öğelerin etkileşim yolu ile toplumda insanlar arasında öğrenilmesi ve öğretilmesi sürecidir. Ayrıca sosyalleşme, toplum kültürünün kuşaklar arasında

aktarılabilmesi ve bunun devamlılığının sağlanabilmesi için aktif bir araçtır (Yılmaz, 2013).

Sosyalleşme Düzeyi: İş görenlerin, örgütsel sosyalleşme süresi sonunda, iş doyumu, isteklendirme, bağlılık ve kabullenme seviyelerini gösterir düzeydir (Kartal,2003).

BÖLÜM 2. ARAŞTIRMANIN KURAMSAL ÇERÇEVESİ

2.1. Sosyalleşmenin Tanımı

Sosyal (social) kelimesi Fransızcadan dilimize girmiş olan bir kelime olduğundan köken olarak Latin dillerini incelememiz gerekmektedir. 14. yy. orta dönem Fransızcasında sıfat olarak “arkadaşlık, hoşgörü” anlamında kullanılırken, isim olarak “müttefik, ortak” kelimelerinin karşılığı olmuştur. Kök olarak Latincedeki “socialis” kelimesinden geldiği ve “birleşmiş, başkaları ile yaşam” anlamında kullanıldığı ortaya çıkmaktadır. Ayrıca Latincedeki yoldaş, takip eden anlamına gelen “socius” kelimesi ile de ilişkisi vardır. Kelimenin kökü “sequel” kelimesine benzer olan ve esas olarak “takip” manasına gelen “sequi” kelimesine dikkat çekmektedir. İlk defa 1729’da başka kişilerle birlikte yaşamak ve yaşamayı sevmek, dostça ilişkilerde bulunmak manası ile kayıtlara girmiştir. İsim olarak ise “arkadaşça toplanmak” manasıyla ilk olarak 1870’te kullanılmaya başlanmıştır (www.etymonline.com).

Benzer bir tanımlama olan Şişman (2002) ‘nın ifadesinde ise sosyalleşme kişinin, birlikte yaşayacağı topluluğun yaşamına hazır hale gelmesidir’ şeklindedir. Sosyalleşme ve kültürün karşılıklı etkileşim halinde olduğunu belirten Şişman (2002), kültür aktarımının sosyalleşme olmadan gerçekleşmeyeceğini, sosyalleşmenin de kültür aktarımından bağımsız düşünülemediğini belirtmektedir. Öte yandan sosyalleşmenin kültürel iletişim sağlamada güçlü bir araç olduğu belirtilmekte ve sosyalleşmenin bu kültürel iletişimi topluluklara yeni gelen bireylere aktarmada önemli rol oynadığının üzerinde durulmaktadır (Terzi, 2000).

Sosyalleşme kişinin toplum içerisindeki gelişimini, bulunduğu topluma aidiyetini ve toplumun bir parçası oluşunu hissettiği süreci tanımlar. Linton (1974), sosyalleşme sürecinin yardımıyla, yeni doğmuş insanların cahil hayvanlar ve uygar olmayan yaratıklar durumundan, sosyal sistemin normal insan üyeleri durumuna geldiklerini belirtmektedir. Toplum ve bireyin arasında kurulan bağ olarak da ifade edilebilir. Bu iki bağ arasındaki

ilişki bireyin sosyalleşmesine büyük etki etmektedir. İnsanoğlunun dünyadaki yaptığı ilerlemeler, gelişmeler ve dünyada neden olduğu değişimler büyük ölçüde hem başkalarıyla birlikte olma isteği hem de çok sayıda insanla değişik şekillerde etkileşime girmesinden kaynaklanmaktadır (Freedman, Sears ve Carlsmith, 1989).

Birey, dahil olduğu sosyal grubun düzenini, edineceği sosyal konumu, üstleneceği rolleri, bunların getireceği davranış ve kabiliyetleri, üyesi olduğu grubun kültürünün değer ve inançlarını benimsemelidir (Suğur, 2019).

Sosyalleşme, iş görenlerin toplumda aktif rol alabilmesi için olanak sağlayan bir süreçtir. İnsan ilişkileri açısından ise iş görenlerin gereksinimlerini karşılamak ve iş doyumunu sağlamak için kullanılan bir yöntemdir (Bulut, 2018).

Sosyalleşme, birey olarak belli bir toplumsal ve kültürel yapının içinde geçirdiği en temel süreçtir. Bu süreç, davranış, ahlak, bilgi ve hukuk kuralları gibi toplumun manevi yapısını oluşturan kavramları kapsar ve kişinin var olmasının zorunlu koşullarını düzenler (Tolan, 1996).

Sigmund Freud'a göre sosyalleşme "bireyin çevresinden ve benliğinin davranışsal örneklerinden esinlenen kültürel değer ve normların ilişkilendirilmesi" olarak açıklanabilir. Birey, grubundaki diğer insanlar ile etkileşime girerek, sosyal grubunda geçerli olan davranışları ve alışkanlıkları öğrenerek toplumsal varlığa ulaşır. Birey yaşadığı bu süreçler ile toplumun bir parçası haline gelir (Bogler ve Somech, 2002).

Kavram olarak sosyalleşme, "kişilerin çocukluklarından toplumsal hayata etkin bir şekilde katılınca kadar geçen süreç" olarak tanımlar ve "oluşan toplumsal kültürün diğer kuşaklara iletilmesini sağlayan, en küçük birim olan aile ile başlayan, bireylerin dahil oldukları toplumun gelenek, görenek, örf, adet, din, değer, beceri ve bilgisini kazandıkları süreç" olarak açıklanır (Badawi, 1986).

Sosyalleşme; kültürel açıdan örgütsel kültürün erdem ve kurallarının iletildiği, sistem yaklaşımına göre mevcut sisteme dıştan içe doğru bir geçiş, insan kaynakları açısından iş görenlerin verimliliklerini öğretmek ve görevlendirerek artmasının sağlandığı, post-modern yaklaşımlar açısından ise belirli bir çerçeve içinde uyum gösterebilme süreçleridir (Bulut, 2018).

2.2. Sosyalleşme Sürecinin Unsurları

Doğru bir şekilde sosyalleşebilmek için bilgi, yineleme, diğer insanların verdiği tepkiler, sosyal destek gibi birtakım unsurların bir arada yerine getirilmesi gerekmektedir. (Özkalp,2007)

Bilgi: Bireyler, toplumda sahip olduğu rolleri iyi bir şekilde bildiği sürece hem içinde bulunduğu toplum hem de bireyin kendisi daha mutlu olacaktır. Böylece kişinin sosyalleşmesi de sağlıklı olacaktır.

Yineleme ve taklit: Bireyler de çocuklar gibi deneme ve yanılma yöntemi ile toplumdaki doğru veya yanlış davranışlarını öğrenme davranışı sergilerler.

Kız ve erkek çocukları kendi karakterlerine uygun olan oynadıkları oyunlar ile ileriki zamanlarda toplumda yer alacağı rollere hazırlık yaparlar. Sürekli bu oyunları tekrar ederek rollerini güçlendirirler. Kız çocukları evcilik oyunu ile annelik, erkekler ise gücü ön plana çıkaran oyunlar ile baba rolüne hazırlık yaparlar. Çocuklar sevdikleri veya etkilendikleri insanları rol model olarak görürler. Onlar gibi konuşup davranışlar sergileyerek onları taklit ederler.

Genellikle kız çocukları için rol model anneleri, erkekler için ise babaları rol modelleridir. Aileleri dışında yine akrabaları içinden insanları veya ünlü kişileri de taklit için seçebilirler ve bu taklitler ile toplumdaki rollerini öğrenme sürecine girerler. Eğer taklit edilen kişi olumlu davranışlara sahipse çocuklar da olumlu yönde etkilenecek; olumsuz davranışlar sergiliyorsa da çocukların davranışları kötü yönde etkilenecektir. Bu nedenle sosyalleşme sürecinde rol alınan kişi çok önemlidir.

Başkalarının tepkileri: Toplum bireylere olumlu veya olumsuz tepkiler göstererek onları eğitir. Bireyler toplum tarafından beğenilmek ve onay almak isterler. Kişi, toplum tarafından olumlu karşılanacak davranışlar sergilediğinde takdir edilir ve beğeni görür. Eğer olumsuz görülen bir davranış sergilerse de toplum tarafından kınanır, diğer bireyler tarafından o kişi ile ilişkiler azaltılır veya yalnızlaştırılır. Bu nedenle toplum, bireyin davranışlarını değiştirmesi yönünden etkilidir. Örneğin mahalle baskısı da dediğimiz, davranışları yaşadığı mahallede uygun görülmeyen veya o mahallenin davranış biçimine uymayan bir kişi, bir süre sonra huzursuzluk yaşayabilir veya o mahalleden uzaklaşmak zorunda kalabilir.

Sosyal destek: Bireyin ailesi ve kendisine yakın olan kişiler tarafından motive edilmesi veya teşvik edilmesidir. Toplumsal rollerin belirlenmesi sürecinde bu destek çok önemlidir. Örneğin bir çocuk herhangi bir spor dalında yetenekliyse ve etrafındaki kişiler de onu bu yönde desteklerse, çocuk o dalda ilerleyecek ve rolünü kabullenecektir. Tam tersi bir davranış sergilenmesi durumunda ise çocuk ilgi alanını değiştirecek ve farklı roller arayışına girecektir.

2.3. Sosyalleşmeye Etki Eden Faktörler

Sosyalleşmeye etki eden başlıca faktörler aşağıda yer alan şekilde gösterilmektedir.

Şekil 2.1: Sosyalleşmeye etki eden faktörler.

Sosyalleşme süreci çocuğun anne karnındayken başlar ve kişinin yaşamı süresince devam eder. Bu süreç ilk olarak doğduğumuz ailede başlamakta yani sosyalleşme sürecinin temelinde aile temeli oluşturmaktadır. Aile kavramı Türk toplumlarında oldukça önemlidir. Örf, adet, milli ve sosyal değerler bireye aile tarafından verilmektedir. Toplumun devamlılığını sağlamak açısından bu değerlerin aile tarafından bireylere verilmesi oldukça önemlidir. Bu durumda ailenin bireylerin sosyalleşmesinde karşılaştığı ilk alan olduğu görülmektedir. Eroğlu (2000) e göre özellikle çocuklar anne ve babayı

örnek olarak cinsiyete göre rol belirlemeyi aileden öğrenirler. Erkek babaya kız ise anneye benzeme gibi davranışlar geliştirirler.

Aile çocuğun sosyalleşmesinde en önemli ve en etkili görevi üstlenmiştir. Ailede gerçekleşen sosyalleşme temeldir. Birey daha sonra başka gruplar içinde öğrendiklerini, bu temele göre biçimlendirir. Ailenin toplumsallaşmadaki önemi yalnızca bebeklik ve çocukluk döneminde değildir, ergenlik dönemi boyunca da devam eder (Şahan, 2007).

Sosyologlar ırkın, sosyal sınıfın, dinin ve diğer toplumsal faktörlerin sosyalleşme üzerinde önemli etkilerinin olduğunu ortaya koymuşlardır (Little, 2014). Örneğin sosyoekonomik durumu iyi olmayan düşük geçim kaynağı olan ailelerin çocuklarının ebeveynleri genellikle uyumlu ve itaat eden bireyler yetiştirmek üzerine yoğunlaşırken, sosyoekonomik olarak daha güçlü olan ailelerin ise çocuklarını daha sosyal, merak eden ve sorgulayan bireyler olarak yetiştirmek istediği görülmektedir. Bu durumdan anlayacağımız üzere maddi ve sosyal olanakları iyi ve kötü olan yani yoksul ve zengin ailelerin statüleri içerisinde buldukları sosyal sınıf yetiştirdikleri çocuklar üzerinde direkt etki göstermektedir. Aynı şekilde çocuklar toplumsal cinsiyet normlarına, ırk algılarına ve içinde bulunduğu sınıfın davranış kalıplarına uymak için de sosyalleşirler (Yörükoğlu, (2000).

2.3.1. Okul

Sosyalleşme sürecinde okul en önemli rollerden birine sahiptir. Okul sosyalleşmenin çok kapsamlı olarak görüldüğü alanlardan biridir. Bireysel olarak (öğrenci), öğretmen ilişkisi olarak ve kültürlerin aktarımı olarak birçok alanı barındırır.

Ailesinde sosyalleşmeye başlayan çocukların ikincil olarak sosyalleşmeye başladığı alan okuldur. Ailede gördüğü yapının, sosyal ortamın dışında birçok farklı ortamdan bireylerle tanışma fırsatı bu sosyalleşme sürecinin en önemli taşlarından birisini oluşturmaktadır. Okul aynı zamanda sosyalleşme sürecinde davranış biçimlerini de sistematik olarak bireylere öğretmektedir. Çocuk bir tarafta okulun amaçlarına uygun bir biçimde sosyal yetenekler edinirken diğer tarafta arkadaşları ile etkileşime girerek kendiliğinden öğrenme deneyimleri yaşama fırsatını bulur (Ergün, 2015).

2.3.2. Kültür

Bireyler doğdukları andan itibaren içerisinde buldukları kültürün etkisiyle sosyalleşme sürecine başlar. Kültür ve sosyalleşme kavramları bu nedenle i ie bulunmaktadır. Kültürel değerler, içinde buldukları ortamlarla beraber kazanılmakta ve bu değgerlere göre davranışlar sergilenmektedir. Sosyalleşmeye başlayan birey kendisini toplumun parçası olarak görmekte ve buna göre bir kişilik oluşturmaya başlamaktadır. Bu süreçte birey içinde bulunduğu okul, aile ve arkadaş çevresinin kültürel etkilerine göre şekil almaktadır.

Bir millete mensup olan her fert, o milletin dilini, dinini, zevkini, inançlarını, örf ve detlerini beraberinde taşır. Kültür, fertleri aşan, onlara şahsiyet kazandıran, şekil ve yön veren bir varlık olarak tanımlanabilir (Kaplan, 1975).

Sosyalleşme ve kültür arasındaki ilişki “kültürleme” ifadesi ile şekillenir. Kültürleme, hem sosyal etkileşimler sonucu kendiliğinden öğrenilen, hem de okullarda bilinçli bir biçimde öğretilen unsurlardan oluşabilmektedir. Diğer bir ifadeyle öğrenme hem bilinçli bir biçimde gerçekleştirilebilir hem de bilinçsiz bir biçimde meydana gelebilir. Kültürleme ile sosyalleşme arasında yakın bir ilişki bulunmaktadır (Ceylan, 2017).

2.3.3. Akran Grupları

Akran grubu aynı sosyal statüde ve aynı yaş grubunda bulunan bireylerin oluşturduğu grup olarak bilinmektedir. Yani meslek, yaş, toplumsal durum vb. bakımlarından aynı olma durumu olarak da adlandırılabilir. Akran grupları ufak yaş grubundan itibaren yani çocukluk ve daha sonrasında ergenlik yıllarında da beraber hareket ederler ve birbirleriyle etkileşim içindedirler. Bireyler arkadaş gruplarında mücadele etmeyi, hakkını korumayı, paylaşmayı, başarmayı ve sevilmeyi öğrenir. Ayrıca birey öğrendiği bilgilerin doğruluğunu ya da yanlışlığını genellikle arkadaş grubu içinde öğrenir (Yetim, 2000). Örneğin aynı ortam içerisinde birlikte oynayan çocuklar birbirleriyle etkileşime girer ve her biri diğerinden yeni bir şeyler öğrenir. Genç yaş grubu ise sürekli birlikte geçirdiği zaman birbirleriyle etkileşime girerek aynı tarz giyinme, aynı tarz müzik dinleme vb. gibi sosyalleşme örnekleri gösterirler.

Birbirleriyle aynı yaşta olan gruplar sosyalleşme açısından üç önemli noktaya dokunmaktadır. Akran grupları bireylerin cinsel kimlikleri ve ahlaki ölçütlerin öğrenilmesinde önemli rol oynar. Bu etki aileden bağımsız bir yaşam kurmaya hazırlar. Bir diğer nokta ise bireylere farklı davranış alışkanlıkları öğretmesidir. Grup etkileşiminde kavranılan dersler bireyin farklı gruplara belki de okuldaki faaliyetlere katılım göstermesine destek sağlar. Üçüncü ve son nokta olarak ise akran grupları bireye sosyal rollerin öğretilmesinde önemli rol oynamaktadır. Kişi akran grubundaki konumunu çoğunlukla ailenin ona olan etkisinden daha fazla, kendi başarı ve karakterine dayanarak elde eder (Tezcan, 1995).

2.3.4. Kitle İletişim Araçları

Günümüzde teknoloji hayatımızın vazgeçilmez bir parçası olarak kabul edilmektedir. Teknolojik gelişmeler ise bireye sosyalleşme açısından kesinlikle katkı sağlamaktadır. Özellikle kitle iletişim araçlarındaki gelişmeler, günümüzde bireylerin sosyalleşmesinde en önemli etkenler arasında yer almaktadır (Demiray, 2003). Geleneksel dünyada çocuğun sosyalleşmesinde en önemli etkenler aile, akran grupları ve okulken günümüzde ise kitle iletişim araçları da eklenmiştir (Bilgiç, 2020).

Kitle iletişimi adı üzerinde bireysel olarak yüz yüze değil büyük bir kitleyi, topluluğu etkilemektedir. Bu araçlar bireylerin toplumla etkileşimine ve bir parçası olmasına, topluma yeni değerler katmalarına ve o toplumun kültürel değerlerinin kavranmasına katkı sağlamaktadır. Bu etkileşimin düzeyi, bireylerin kitle iletişim araçları ile ilgili ön yargılarına, bu araçları ne sıklıkla kullandıklarına ve bu araçlar ile kendilerine ne tür mesajlar verildiğine bağlı olarak değişebilmektedir (Güz, 1996).

Kitle iletişim araçlarının sosyalleşmede bu derecede etkili olmasının nedeni bireyler üzerinde yaptığı etki ile açıklanabilmektedir. Bunlar davranış, bilgilendirme, düşünce ve tutum, hisler gibi kavramlarda etkili olduğu için sosyalleşmede son yıllarda çok fazla etkili olmaktadır (Gökçe, 1998).

İnternet üzerinde düşündüğümüz zaman şunu görürüz; İnternet yerlilik ile globallik arasındaki çizgileri belirsizleştirerek, etkileşimde ve iletişimde farklı yollar sunarak ve gitgide daha çok günlük işlerin çevirim içi yapılmasına imkân tanıyarak günlük yaşantının sınırlarını değiştirmektedir. Yalnız sosyal dünyayı tanımaya yönelik heyecan

verici ve yeni olanaklar sunmakla beraber internet, insani ilişkileri ve toplulukları itibarsızlaştırma gibi ürkütücü sonuçlarda doğurabilir (Bilgiç, 2020).

2.4. Yerel Yönetimler

Yerel yönetimler, yerel sınırlar içerisinde yaşayan vatandaşlara nitelikli hizmetler yaratmak ve sunmak ile görevli idari kuruluşlardır (Şenyurt, 2005).

Evrensel olarak yerel yönetimleri tanımlarsak; büyükşehir, il, ilçe, belde vb. gibi belirli bir alanla sınırlandırılmış yerlerde yaşayan bireylere, topluluk halinde yaşamaları sebebiyle, kendilerini ilgilendiren ve ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kurulan, karar organları veya yürütme organları (bazı durumlarda) burada yaşayan bireyler tarafından seçimle göreve getirilen, belli yasalarla sınırlandırılmış yetkilere, bütçe ve personele sahip, merkezi yönetimle ilişkilerinde bağımsız olarak hareket edebilen kamu-tüzel kişiliklere verilen isimdir (Kaya, 1992; Dearlove, 1973).

Yaptığımız bu tanımlar doğrultusunda, fiziksel aktivite, oyun, spor, sağlıklı yaşam alanlarında yerel yönetimlerin çok önemli bir rolü olduğu görülmektedir. Yaş sınırı fark etmeksizin sınırları içerisinde hizmet verdiği her yaştan bireyin sağlıklı ve kaliteli bir yaşam sürdürmesi için gerek psikolojik gerek fiziksel yönden kaliteli bir yaşam sürmeleri bakımından önemli bir sorumluluğu üstlenmektedir (Yaman, 2010).

Günümüzde çalışma alanı ve yaşam alanında aynı zamanda rekreatif vakit geçirmek isteyen halkın bu talep ve ihtiyacına istinaden yerel yönetimler devreye girmiştir. Yerel yönetimlerin ülke genelinde bu isteğe cevapsız kalmadığı ve birçok alanda spor faaliyetleri yürüttüğü gözlemlenmektedir. Özellikle insanların fiziksel ve ruh sağlığına katkıda bulunduğu bilinen rekreasyon, yüksek gelir düzeyindeki seyahat edebilen, yat sahibi olabilen, kulüplere üye olan bu çeşitli ve zengin rekreasyon olanaklarına sahip kişilerden çok, orta ve dar gelir düzeyi dediğimiz vatandaşların kullanımını için yerel yönetimler büyük önem taşımaktadır (Sağcan, 1986).

2.5. İstanbul Büyükşehir Belediyesi

İstanbul Büyükşehir Belediyesi 1984 yılında kurulan, Saraçhane'de bulunan Belediye Sarayı ile İstanbul ilinin belediye işlerini yürüten kamu kuruluşudur.

2.5.1. Misyon

İnsanların öngörülen ihtiyaçlarını, çağdaş bir yerel yönetim anlayışıyla kurumsal bir yapıda şehrin tarihsel ve kültürel yapısını da koruyarak verilen belediye hizmetleriyle karşılamak.

2.5.2. Vizyon

Her zaman gelişmeye ve yeniliklere açık, dünya çapında değerler üretmenin yanında ihtiyaçları da karşılayabilen çağdaş kentin yerel yönetimi.

2.5.3. İlkeleri

- Adalet

Kamusal hizmetlerde, tüm vatandaşlarımıza hukuk çerçevesinde eşit bir şekilde davranmayı esas kabul eder.

- Güven

Şehrimizde yaşayan tüm vatandaşlarımızda güven duygusunu inşa ederek, kazanılan güveninin üzerine koyarak ilerlemeyi esas kabul eder.

- Saydamlık

Verilecek her hizmette halka açık olmayı ve şeffaf bir yönetime sahip olmayı esas kabul eder.

- Kalite

Verilen hizmetlerin halkımızın beklenti ve ihtiyaçlarını maksimum seviyede nitelikli bir şekilde karşılaması esastır.

- Verimlilik

Kaynakların ihtiyaçlar doğrultusunda etkin bir şekilde kullanılmasını esas kabul eder.

- Katılım

Hizmetlerin planlanmasında toplumsal iletişim kurarak, ortak bir değer etrafında buluşup, herkesin katkıda bulunmasını ve hizmetleri sahiplenmesini esas kabul eder.

- Liderlik

Yenilikçi, atılcı ve örnek yapımızla belediyeçilikte öncülüğü esas olarak kabul etmekteyiz.

2.6. Spor İstanbul

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iştirak şirketlerinden olan Spor İstanbul, 1989 yılında İstanbul halkının ruhsal ve fiziksel sağlığını güçlendirmek ve halkı spora teşvik etmek amacıyla hizmet alanında kurulmuştur.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ait spor salonlarının işletilmesinin yanı sıra kurulduğu yıldan bu zamana elde ettiği tecrübeler ışığında hizmet verdiği her spor dalında Türkiye çapında veya uluslararası çeşitli organizasyonların ve seminerlerin düzenlenmesi, gezi, sergi, kamp gibi faaliyetlere ev sahipliği yapması başlıca faaliyetleri arasındadır.

Spor İstanbul, herhangi bir gelir düzeyindeki bütün halkın nezh koşullarda bilinçli ve düzenli olarak spor yapabilmesini ve bu sayede de sosyal hayat kalitesinin yükseltilmesini sağlayan olanaklar sunmaktadır. Ayrıca çağdaş bir altyapı oluşturarak Türk sporuna kaliteli sporcular yetişmesini sağlamaktadır. Engelli sporcularımıza da gerekli imkanları sağlayarak bu hususta da çeşitli adımlar atılmıştır.

İstanbul 2010 yılında Avrupa Kültür Başkenti ve 2012 yılında da Avrupa Spor Başkenti olarak seçilmiştir. Spor İstanbul, her iki organizasyonda düzenlemiş olduğu etkinlik ve konferanslarla, birbirinden farklı birçok spor dalında yaptığı organizasyonlar ile öne çıkarak ülkemizin sportif başarılarında aktif olarak rol almıştır.

Her yıl dünyanın dört bir yanından atletlerin ve spor sevenlerin katılımıyla gerçekleştirilen İstanbul Maratonu da halen Spor İstanbul organizatörlüğünde düzenlenmektedir.

Uluslararası Atletizm Federasyonları Birliği (IAFF) tarafından İstanbul 2008 yılında dünyanın ünlü maratonlarının içinde bulunduğu "Silver Road Race" kategorisine dâhil edilmiştir. 2011'de düzenlenen 33. Avrasya Maratonu organizasyonu ile büyük başarı sağlanmış ve 2012 yılında koşulan 34. Avrasya Maratonuna dünyanın üst seviyeli maratonlarının içinde bulunduğu "Gold Label" (Altın Kategori) unvanı kazandırılmıştır. Bu maratonda da elde edilen organizasyon başarısı ile 17 Kasım 2013'te şehrin

markalaşması için ilk defa “İstanbul Maratonu” adı ile koşulmuş ve bir kez daha Altın Kategori ’ye layık görülmüştür. Büyük bir titizlik ve özenle yürütülen organizasyonlar ile başarı sürekli hale getirilmiş ve 2016 yılında 5. Kez Altın Kategori unvanı kazanmıştır. Uluslararası nitelikte olan ve Nisan 2017’de 12.si koşulan İstanbul Yarı Maratonu, Spor İstanbul organizatörlüğünde IAFF kriterlerini yerine getirerek Altın Kategori ’ye dahil edilmiştir. Ayrıca 2010 Dünya Basketbol Şampiyonası, yine 2010’da Avrupa Gençler-Yıldızlar Masa Tenisi Şampiyonası, 2011 WTA Championship (Dünya Kadınlar Tenis Şampiyonası), 2012 Dünya Salon Atletizm Şampiyonası, 2012 Dünya Kısa Kulvar Yüzme Şampiyonası, 2013’te WTA Championship, Uluslararası Ritmik Jimnastik Şampiyonası, Uluslararası Badminton Turnuvası ve Masa Tenisi Turnuvaları, 2017 Euroleague Final Four final maçlarına İstanbul ev sahipliği yaparak ülkemiz ve şehrimizin tanıtımına önemli katkıda bulunmuştur.

2.6.1. Misyon

Bilinçli ve düzenli olarak spor yapmayı alışkanlık haline getirerek spor sevgisi kazandırmak.

2.6.2. Vizyon

Spor organizasyon hizmetlerinde Türkiye’de lider, dünyada tanınmış bir kurum olmak.

2.6.3. İlkeleri

- Bütüncül bakmak,
- Yeniliklere açık olmak,
- Öğrenme ve gelişme odaklı olmak,
- Kurumsal hafızayı güncel tutmak,
- Sosyal sorumluluk bilincine sahip olmak,
- Paydaşlarla iş birliğini sürekli kılmak.

Spor İstanbul’un kurulduğu günden bugüne kadar yürüttüğü en büyük sosyal sorumluluk tasarısı 2008 Ağustos’ta başlayan “Ücretsiz Spor Projesi”, yeni adıyla da “Sporla Sağlıklı Nesillere Doğru” projesidir. 42 spor tesisinde ve 9 ayrı branşta haftada 7 gün hizmet vermektedir.

Bu proje ile amaçlanan, öncelikle aktif olarak çalışmayan ev hanımları, öğrenciler veya emeklilerin düzenli ve bilinçli bir biçimde spor yapma alışkanlığı kazanmalarını sağlamaktır. Bir diğer amaç ise İstanbul halkının fiziksel ve ruhsal sağlığını iyileştirerek topluma spor kültürünü aşlamak, bir bakıma sporu hayatlarının bir parçası haline getirmektir.

2.7. Belediye ve Spor İlişkisi

Belediyeler yerel halkın gereksinimlerini karşılamakla yükümlüdürler. Temel gereksinimlerin dışında bireylerin serbest zaman sürecine de katkı sağlamak, yaşam kalitelerini arttırmak belediyecilikte oldukça önemlidir. Özellikle büyük kentlerde yaşayan ve çalışan insanların bu tür aktivitelere ihtiyacı olduğu bu bağlamda belediyelerin yeterliliği önem arz etmektedir.

Günümüzde spor kişiden kişiye değişen bir kavram haline gelmiştir. Basım ve Argan (2009) bu konuyu çoğumuza göre spor, sağlık ve eğlenceden ibaret, bazı bireylere göre bir iş (profesyonel sporcular), bazı bireylere göre de ticari bir amaç olarak değerlendirmiştir. Bireyin sosyalleşmeye yönelik yaptığı serbest zaman etkinlikleri kapsamında belediyenin verdiği hizmet alanları, alanlarının kullanım sıklığı, kullanım süreleri ve tercih türleri gibi birçok analiz gerektiren kapsamları içermektedir. Köktaş (2004)'a göre belediyeler rekreatif ve kültürel aktivitelerin artması, rekreasyon tesislerinin hayata geçirilmesi ve kültürel demokrasinin artması noktasında büyük sorumluluk taşımaktadır.

Anayasa ve belediye kanunlarında spora ilişkin hükümler;

1982 Anayasası 58. Maddesinde; Devletin, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri alışkanlıkları ile cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alacağı ve 59. Maddesinde; Her yaştaki Türk Vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alacağı, sporu kitlelere yayılmasını teşvik edeceği ile başarılı sporcuları koruyacağı hükümlerine yer vermektedir.

Belediyelerin spora katkı ve yardımlarının ne şekilde olacağı ile ilgili 1580 sayılı Belediye Kanunu'nun 15. Maddesinde; "oyun ve spor yerleri yapmak" (33. bend). 46. bendinde ise "yarış yerleri yapmak ve işletmek" ve 54. bendinde "gençler için mahallin

ihtiyacıyla mütenasip stadyumlar tesis etmek ve işletmek’’ olarak hüküm altına alınmıştır.

2.8. Mutluluğun Tanımı ve Ölçümü

Socrates (M.Ö. 470-399), Platon (M.Ö. 427-347), Aristoteles (M.Ö. 384-322) ve Epikur (M.Ö. 341-270) gibi ilkçağ filozofları ahlak felsefesi kapsamındaki görüşlerinde mutluluk ile ilgili de değerlendirmelerde bulunmuştur. Mutluluğu nihai amaç olarak kabul eden filozoflar, yöntem olarak mutluluğa ulaşmada farklı değerlendirmelerde bulunmuşlardır. Mutluluğu ilişkilendirmede de farklı yaklaşımlar öne sürülmüştür. Aristoteles ve Platon mutluluğu erdem ile ilişkilendirirken, Epikur ise mutluluğun temelini haz olduğunu savunmuştur. Sonuç olarak her iki yaklaşımda da öne çıkan düşünce zevk veren pozitif duyguların yaşanması ve acı veren duygulardan kaçınma olarak gözükmektedir. Erdem temelli mutluluk anlayışı ise, pozitif psikoloji anlayışı ile ilk çağda Aristoteles, orta çağda İslam filozofları, sonraki dönemde de Spinoza gibi filozofların düşünceleriyle psikolojideki yerini almıştır (Akarsu, 1997). Bu değerlendirmeler ışığında değişik düşünürlerin ve psikologların mutluluk üzerine fikirlerini ayrıntılı olarak değerlendirmek faydalı olacaktır.

Aristoteles “Nikomakhos’a Etik” isimli kitabında erdem ve mutluluk arasındaki bağa geniş bir şekilde yer vermiş ve bu görüşüyle kendinden sonra gelen filozofların düşüncelerinin şekillenmesinde de etkili olmuştur (Akderin, 2014). Mutluluğu hem “insani şeylerin en iyisi” olarak hem de erdem yolu ile elde edilmesi gereken en önemli amaç olarak nitelendirmiştir. Aristoteles’e göre erdemsiz olmak beraberinde mutsuzluğu getirmektedir. Mutluluğun bir huy olmadığını, aksine insanın tercih etmesi, amaçlaması ve kazanması gereken bir durum olduğunu belirtmiştir (Akderin, 2014).

İslam filozoflarından olan Fârâbi, Tahsîlu’sSa’âde (Mutluluğun Kazanılması) isimli eserinde, mutluluğu dünya ve ahiret hayatı üzerine ikiye bölmüştür. Ahiret mutluluğunu ulaşılabilecek “en büyük mutluluk (seâdetü’lgusva)” olarak tanımlamıştır. İbni Sina; kişinin, iyilikleri yerine getirerek asıl hedef olarak belirlemiş olduğu mutluluğa ulaşabileceğini, Mutluluk ve İnsan Nefsinin Cevher olduğuna İlişkin On delil (es-Saâdeve’lHuceci’lAşrate ala enne’nNefse’linsaniyyecvherun) isimli eserinde dile getirmiştir. Geçici hazları mutluluktan saymamıştır. İsfahani’ye göre mutluluğa kavrayış,

cesaret, namus ve hakkaniyet gibi bedeni erdemlerin gerçekleştirilmesiyle ulaşılabileceğini savunurken gerçek mutluluğu ise “ahiretteki güzel hayat” olarak tanımlamıştır (Ayten, 2014). İbni Miskeveyh ise mutluluk ve var oluş amacı arasında bir ilişki kurmuştur. İnsan varoluş amacını gerçekleştirmeye uğraştığı sürece mutludur. Ne zaman ki bu uğraş engellense o kişi mutsuz olacaktır. Ona göre her varlığın mutluluğu “kendisine özgü eylemlerin noksansız ve kusursuz oluşuna bağlıdır” (Özgen, 1997).

Gazâli, mutluluğu ahlak çerçevesinde değerlendirmiştir (Meyan, 2013). Kişinin kendini tanıması ile mutluluğu arasında bir ilişki kurmuştur. Süreç insanın kendi içyapısını tanımasıyla başlar ve kalp temizliği ve olgunlaşma ile de ulaşılması hedeflenen şey nihai mutluluktur. İnsanın mutlu olması için tabii olanı gerçekleştirmesi gerekir. Bireyin Allah’ı bilmesi ise onun için tabii olan şeydir. Belirtilen isimler dışında birçok İslam filozofu da mutluluk ile ilgili görüşler belirtmişlerdir. İslam düşünürleri de Aristoteles gibi mutluluğa ulaşmada genel olarak erdemlerin yerine getirilmesi gerektiği hususunda birleşmişlerdir. İslam düşünürlerinde görülen önemli bir farklılığın, onlara göre mutluluğun dünyevi değil uhrevi olduğunu savunmaları olduğu söylenebilir (Ayten, 2014).

Batı psikolojisinin modern dönemde Snyder ve Lopez’in “post materyalist mutluluk” görüşüne yoğunlaştığı görülmektedir. Bu anlayış mutluluğu zevk ve doyum üzerine yoğunlaşarak bunlar ile ilişkilendirmiştir. Bu görüşe örnek olarak Freudyen teoride bahsedilen, mutluluğu hazların doyurulması ve acılardan da kaçınmayla bağlantılandırılması ile görülür. Fromm ise yardımlaşma ve hoşgörü gibi faktörlerin yaşama aktarılmasıyla sevgi ve mutluluğun elde edileceğini savunmuştur.

Froom’a göre mutluluk, yaşamın geneline ilişkin pozitif bir histir. Sevinç ise istenen bir olayın gerçekleşmesine bağlı olarak meydana gelen bir olgu olarak tanımlamıştır. Bir spor branşında veya herhangi yarışma dalında başarılı olan kişinin mutlu olması ile yaşantısından memnun olan bir kişinin mutlu olması arasındaki farkı buna örnek olarak verilebilir (Yörükhan,1999). TDK’ ya göre: “özlemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşmaktan dolayı duyulan kıvanç durumu, mut, ongunluk, kut, saadet, bahtiyarlık, saadetlilik” olarak tanımlanmaktadır (TDK, 2014).

Mutluluğun ölçülebilir bir olgu olup olmadığı, iktisat ve mutluluk arasındaki en temel sorundur. Ruut Veenhoven 1984’ten bu yana çeşitli anketler uygulamıştır. Kendisinin

yürüttüğü Dünya Mutluluk Veri tabanı projesinde, birçok ekonometrik modellerin birleşmesiyle meydana getirilen bu anketlerle mutluluğu ölçülebilir hale getirmiştir (Gökdemir ve Öztürk, 2013).

Alan literatür araştırmaları ile mutluluk ve yaşam hoşnutlukları ölçülebilmektedir. Bu çalışmalarda kişilere sıralı sorular sorularak onların mutluluklarını ve yaşam memnuniyetlerini düşünerek kendilerini nerede hissettikleri sorulmaktadır. Cevap seviyeleri üç ölçekliden on iki ölçekliye kadar farklılık göstermektedir (Dumludağ, 2011). TÜİK 2003 yılında ülkemizdeki mutluluk olgusunu ele alan ilk çalışmayı yapmaya başlamıştır. Yapılan “Yaşam Memnuniyeti Araştırması (YMA) da bu konuda yapılan diğer çalışmalara katkıda bulunmaktadır. Kişilere “Yaşamınızı bir bütün olarak düşündüğünüzde ne kadar mutlusunuz?” şeklinde bir soru yöneltildiğinde cevap olarak beş ölçekli anketten sunulan seçenekler; çok mutlu, mutlu, orta, mutsuz, çok mutsuz şeklindedir (TÜİK, 2013).

General Social Survey – Genel Toplum Anketi (GSS) mutluluğun ölçümünün yapıldığı en eski çalışmalardan birisi olup, kişilere sorduğu “Genel olarak baktığımızda bugünlerde ne kadar mutlusunuz?” sorusu üç dereceli ölçek soru anketi ile ölçülmüştür. Ölçekte ise seçenek olarak sunulanlar; çok mutlu, mutlu, mutlu değil şeklindedir. Yaşam memnuniyeti anketlerinde ise genel olarak on ölçekli (1-10) sorulara yer verilmektedir (Veenhoven ve Dumludağ, 2015).

2.8.1. Mutluluk ve ekonomi ilişkisi

Pek çok iktisatçı toplum huzurunun ve mutluluğunun ekonomik durumları ile doğrudan ilişkili olduğunu düşünmüşlerdir ve bunun üzerine çalışmalar yapmışlardır.

Mutluluk ve ekonomi arasında ilişkiyle ilgili en önemli ilk çalışmayı Richard Easterlin yapmış ve kesin bir ilişki ortaya koyamamıştır. Geliştirmiş olduğu “Easterlin Paradoksu” na göre ekonomik büyüme insanların mutluluğunu bir noktaya kadar karşılamaktadır. Fakat bu noktanın sonrasındaki mutluluk aranmaktadır. Hükümet kişilerin temel ihtiyaçların giderildiği yerden başlayan GSYİH yerine gayri safi mutluluğa yönelmesi gerekmektedir (Easterlin,1974).

Easterlin insanın gelir düzeyinin artmasının daha çok mutluluğu da beraberinde getirip getirmediğini üç farklı şekilde ele alan bir çalışma yapmıştır. Öncelikle ülke içinde fakir

ve zengin insanların mutluluk düzeylerindeki farklılıkları, daha sonra farklı ülkelerin ortalama mutluluk düzeyleri ile gayri safi milli hasıla (GSMH) büyüklükleri arasındaki bağı uluslararası ölçüde araştırmış ve son olarak değerlendirmesini zaman boyutu ile ele almıştır. Aynı ülkede yaşayan zenginlerin ortalama olarak fakir insanlara göre daha mutlu olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. 1970 yılında Amerika’da yaşayan bir grup insan ile yapılan araştırmanın sonuçları ile bu yapılan araştırmadaki sonuçları incelediğimizde yıllık kazancı 3000 doların aşağısındaki kişilerin bulunduğu grupta “çok mutlu” seçeneğini işaretleyenlerin oranı %29, yıllık kazancı 15000 dolar ve üzerinde olan kişilerin olduğu grupta ise mutluluk seçeneği “çok mutlu” olan seçeneğin oranı ise %56 olarak saptanmıştır. Yine ilk gruptaki geliri düşük olan kişilerde (3000 dolar altı) mutsuz olduğunu belirtenlerin oranı %13, kazancı 15000 doların üzerinde olanlarda ise bu oran %4 olarak görülmüştür. Bulunan bu bulgular neticesinde mutluluk ve kazanç arasında pozitif bir ilişki olduğu söylenebilir (Easterlin,1974).

Kamu Ekonomisi Dergisi’nde (Journal of Public Economics) yayımlanan araştırmasında Carbonell, mutluluk ile gelir arasında bulunan bağı incelediğinde bir önceki paragrafta bahsettiğimiz Easterlin’in çalışması ile yakın sonuçlara vardığını görmekteyiz. Ülkelerde yaşayan zengin bireylerin mutluluk seviyelerinin fakir bireylere göre daha yüksek, ülke bazında bakıldığında ise zengin ülkelerin daha fakir ülkelere oranla mutluluk seviyelerinin yukarıda olduğu sonucuna varılmıştır.

Mutluluk ile gelir arasındaki ilişkiyi inceleyen Carbonell’e göre dikkat çekilmesi gereken noktalar vardır. Bunlar bir bireyin mutluluğu ve geliri arasındaki ilişkinin sadece mutlak kazancına bağlı olmadığını, kişinin ihtiyaç ve bireysel isteklerini karşılayabiliyor olmasına da bağlı olduğu kanısındır. Bir diğer önemli nokta ise bireyin geçmişteki kazancının dışında kendisini kimlerle karşılaştırdığının önemidir (Carbonell, 2005; akt. Çirkin ve Göksel,2016).

Easterlin’in 1995 yılında yapmış olduğu çalışmada öznel iyi oluş ya da mutluluk olarak yüksek seviyede olmanın bireyin kazancıyla direkt orantılı, başka bireylerin kazancıyla ise ters orantılı olduğu sonucuna varmıştır. Bireylerin kendilerini kıyasladıkları bu bireyler referans grup olarak adlandırılmaktadır. Bir diğer önemli konu ise mutluluğun bireylerin yeni durumlarına adapte olduktan sonraki beklentilerinin değişmesi ve yükselmesidir. Yani bireylerin kazançlarının artışı ile beklentilerinin değişmesi ve

artması doğru orantılıdır. Bu olgu tercih sapması olarak ya da hedonik adaptasyon olarak tanımlanmaktadır. Yaptığı bir araştırmada Carbonell fakir bireylerin gelirinin referans grup denilen gruptan daha düşük olmasının, fakir bireylerin mutsuz olmalarına sebep olduğu, zengin bireylerin ise ortalama olarak varsayılan gelir seviyesinden yüksek kazanca sahip olmalarının o bireylerin mutlu olmasına sebep olmadığı sonucuna varmıştır (Çirkin ve Göksel, 2016).

Selligman ve Diener'in Dünya Değerler Anketi'ni (World Values Survey) kullanarak ülkelerin kişi başına düşen kazancı 10.000 dolar ve üzerinde olan bir toplulukta kişi başına düşen gelir ve ortalama yaşam memnuniyeti arasındaki bağlantıyı incelemiştir. Bu incelenen grubun gelir seviyesinin ortalama gelir seviyesine ulaştıktan sonra bireylerin refah düzeylerine etkisinin oldukça az olduğunu saptamışlardır. Araştırmacılara göre fakir ülkelerdeki bireylerin gelirlerinde olan artışın o kişiler üzerindeki etkisi, zengin ülkelerdeki gelir artışıyla yaşanan etkiye göre daha fazladır. Bu sonuç azalan marjinal fayda kavramı ile de tutarlıdır ve tanımlıdır (Myers ve Diener, 1995). Barınma, yiyecek ve güvenlik gibi temel ihtiyaçlar Diener ve Myers'e göre bireyin mutlu olması için gereken temel ihtiyaçlardır. Temel ihtiyaçların karşılanması sonucunda mutluluk ve gelir arasındaki ilişkinin zayıfladığı görülmektedir (Myers ve Diener, 1995).

2010 yılında yapılan bir çalışmada; para ile mutluluğun satın alınıp alınamayacağı hem yaşam değerlendirmesi hem de duygusal refah açısından ele alınmıştır (Kahneman ve Deaton 2010). Kahneman ve Deaton'un 450.000 kişiye yapmış olduğu anket çalışmasında yaşam değerlendirmesi alanında eğitim ve bireyin gelirinin birbiriyle yakından ilişki içinde olduğu görülmektedir. Sağlık, yalnızlık ve sigara kullanımı gibi nedenlerin duygusal refahı belirlemede nispeten daha etkili olduğu görülmüştür. Deaton ve Kahneman'ın bu araştırmasında bireyin hayatıyla ilgili olarak yaptığı olumlu anlamdaki değerlendirmelerinin gelirinin artmasıyla paralel olduğu, duygusal refah oranının yıllık kazancının 75.000 olana kadar bu olumlu değerlendirmenin devam ettiği ama bu gelir seviyesinin yükselmesiyle beraber neredeyse hiç değişmediği görülmektedir. Bu araştırmacıların yaşam doyumu ve gelir arasındaki bağlantının mutluluk ve gelir arasındaki bağlantıdan farklı olduğu ve bazı hallerde gelir ile yaşam doyumu arasındaki bağın daha mühim olabildiği sonucuna vardıkları görülmüştür.

Deaton ve Kahneman araştırmalarında yüksek kazancı olan bireylerin ekonomik anlamda iyi durumda olsalar bile daha yüksek bir kazanç profiline ulaştıklarında yaşam doyumlarının da paralel olarak arttığını ifade etmiştir. Ancak gelirin duygusal refah seviyesine etkisi yıllık gelirin 75.000 dolar üzerine çıkması üzerine artmamaktadır. Araştırmanın sonucunda bireyin gelir seviyesindeki meydana gelen artışla yaşam doyumunu birey ne kadar zengin olursa olsun pozitif yönde etkilediği fakat 75.000 dolar seviyesinin üstüne ıkıldığındaki gelir artışının mutluluk seviyesi üzerinde etkili olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Kahneman ve Deaton, 2010; akt. irkin ve Göksel, 2016).

İktisat biliminin kurucularından olarak bilinen Adam Smith'in bu konuya yaklaşımı ise farklı ve önemlidir. Adam Smith'e göre yüksek gelir ya da fazla mal her zaman mutluluk ile pozitif bağlamda ilişkilendirilmemektedir. Büyük arazilerin sahiplerinin paraya ihtiyaçları yoksa araziyi işlemediği görülmektedir diyerek para ve mutluluk ilişkisini örneklendirmiştir (Smith, ev. 2011).

Argyle'in Avrupa Birliği ve Amerika'da üstlendiği araştırmalarda ise gelir ile mutluluk arasında ufak bir pozitif anlamda ilişki olduğu görülmektedir. Bireyin gelirinin mutluluk seviyesi üzerine olan etkisi fakir bireylerde daha belirgin olarak ortaya çıkmaktadır. Daha önce bahsettiğimiz paragraflarda Easterlin'in temel ihtiyaçların mutluluk ile ilgili pozitif yöndeki ilişkisini diğer araştırmacılarda da görmekteyiz. Diğer kişilerin de araştırmalar sonucu temel ihtiyaçlarını çok fazla karşılayamayan fakir bireylerin kazançlarındaki artış mutluluk seviyelerini yüksek oranda pozitif yönde etkilemektedir (Argyle, 1999, akt. Yurcu, 2014).

Veenhoven'in 30 ayrı ülkede yapmış olduğu araştırmalarda kişi başına düşen gelir ile kişilerin mutluluğu arasında anlamlı bir bağlılaşım görülmüştür. Ancak gelirin düzeyinin artması sonucu mutluluk oranında artış görülmemiş, oldukça az seviyede bir artış görülmüştür. Bununla birlikte Stevenson ve Wolfers'in birlikte hazırladıkları çalışmada mutluluk ve ekonomi arasında az da olsa bir ilişkinin varlığından bahsedilmektedir (Stevenson, Wolfers, 2008).

Easterlin R.A. 2013 yılında "Mutluluk, Büyüme ve Kamu Politikası (Happiness, Growth and Publicpolicy) başlıklı bir makale yazmış ve bu makalede mutluluk ve ekonomik büyümenin değerlendirilmesinden bahsetmiştir. Easterlin'e göre uzun vadede gelir ve mutluluk birbirinden bağımsızdır. Kısa vadeli dalgalanmalarda gelir ve mutluluk müspet

ilişkilidir. Az gelişmiş ülkeler, gelişmekte olan ülkeler ve gelişmiş ülkelerden elde edilen verilerle gerek ayrı ayrı gerekse toplu zaman serisi verilerinin incelenmesi ile bu durumun ispatı yapılabilir. Uzun vadeli zaman serileri eğilim ilişkilerinin pozitif olmadığını düşünen şüpheli araştırmacılar, istatistiksel araştırmanın uzun dönemli ilişki için yapılmasını da yanlış yönlendirme olduğunu iddia etmektedirler. Birtakım analizciler az gelişmiş ülkelerde ekonomik büyümenin ve mutluluğun bir yere kadar pozitif ilişkili olduğunu bundan ziyade bu ilişkilerin yok olmaya meyilli olduğunu fakat bu görünümün data zaman serisi tarafından desteklenmediğini iddia etmektedirler. Çin örneği burada en göze çarpan örnektir. 20 yılda kişi başına gerçek GSYİH tam dört kat artarken, yaşam kalitesi memnuniyet düzeyi gelişmemiş ve hala başlangıç seviyesindedir. Easterlin bu araştırmasında yaşam kalitesi memnuniyeti ile kişi başına düşen GSYİH'nın her bir sabit artış ile arasındaki ilişkiyi şekille göstermiştir.

Mutluluk ekonomisi kavramı Stutzer ve Frey tarafından incelenmiştir. Stutzer ve Frey'e göre yaşam içerisinde her birey mutlu olmak ister. Bu mutluluğa ulaşmak için ise yaşam boyunca kendisine hedefler belirler. Ekonomik anlamdaki faaliyetler bir hizmet ya da bir mal üretmek değil, insanlığın mutlu olmasını sağlayan bir olgudur. Ekonomistlerin bir kısmı psikoloji, sosyoloji ve diğer disiplinlerde yaptıkları gibi mutluluk alanında birçok araştırma yapmıştır. İnsan mutluluğunun azalmasını ya da yükselmesini, ölçmeyi ve belirlemeyi hedefleyen ekonomik anlamdaki politikaların üretildiği durum klasik ekonomiyi tanımlamaktadır (Frey ve Stutzer,2002).

Diener'a atıf yapan Frey ve Stutzer mutlu olan bireyleri sosyal etkileşimde oldukları sırada çok sıklıkla gülen, aile üyeleri, eşleri ve arkadaşlarıyla mutlu olan bireyler olarak tanımlamaktadır. Easterlin'in paradoksal gözlem analizinin mutluluk ölçme işlemi olarak uygulandığını belirtmektedirler. Gerçek kazancın birçok ülkede kayda değer ölçüde arttığı bir dönem olan II. Dünya Savaşı dönemi sonrasında bile bireylerin gelirlerinin yükselmesine rağmen mutluluk seviyesinin arttığını belirten nüfusta artış değil aksine azalma olduğu görülmüştür. Örnek olarak; 1946 ve 1991 yılları arasında ABD'de kişi başına düşen gerçek gelirin takribi olarak 2.5 katı arttığı görülmüştür ama bu orandaki artış mutluluk oranlarına bakıldığında mutlu olan bireylerin ortalama olarak aynı seviyede kaldığını göstermektedir (Frey ve Stutzer,2002).

Frey ve Stutzer'in değinmiş olduğu başka bir paradoksta ise uzun zamandan beri çalışmanın veya iş yapmanın insanlar üzerinde bir yük olarak düşünülmesine rağmen, iş sahibi olan insanların işsiz insanlara göre çok daha mutlu olduğu görülmüştür. Aynı gelir düzeyinde olup işsiz olan insanlar, belirgin bir şekilde daha çok ruhsal bozukluklar yaşamaktadır. Bunlardan anlaşılabilceğı gibi Frey ve Stutzer'e göre gelir sahibi olmak tek başına mutlu olmaya yetmemektedir. Bir iş yapmak veya üretken olmak bireyi mutlu etmeye sebeptir. Frey ve Stutzer mutluluğu üç etkene dayandırmaktadır.

Bunlar;

Cinsiyet, yaş, eğitim, milliyet, aile durumu ve sağlık vb. demo şekil ve kişilik etkenler,

Enflasyon, gelir ve işsizlik gibi belirli ekonomik etkenler,

Genişletilen vatandaşlık hakları ve devlet yönetimindeki derece gibi politik etkenler olarak belirtilmektedir (Frey ve Stutzer, 2002).

Frey ve Stutzer'in bu tez çalışmasında da altını çizdiğı mutluluğa etki eden etkenlerin mutluluk düzeyleri arasında farklılık oluşturup oluşturmadığı veya bahsi geçen etkenlerin toplumsal memnuniyet ve mutluluğa etki edip etmediğini istatistik analizler yaparak incelemiş ve değerlendirmiştir.

2.8.2. Mutluluk ve istihdam ilişkisi

İnsanı mutlu eden birçok faktör bulunmaktadır. Bunlardan bazıları üretmek, sorumluluk sahibi olabilmek, çalışıyor olmak vb. enflasyon ve akabinde işsizlik seviyeleri siyasi iktidarların değerlendirmesinde makro ekonominin temel yapı taşlarındandır. Bu iki olgunun negatif olması ekonomik bağlamda büyük sorunlar yaratmaktadır. İşsizliğin sosyal anlamdaki boyutu kişilerin mutluluk durumlarını ilgilendirmesi ve ekonomik anlamda önemliliğı bakımından oldukça dikkat çeken bir durumdur. Bu iki durumu çözen ya da çözmeye çalışan siyasi iktidarlar bireyi ve toplumu da mutlu ederek kendi iktidar döneminin ömrünü de uzatmış olacaktır.

İşsiz kişiler mutlu olur mu? Ya da ne ölçüde mutludurlar? Ekonomik anlamdaki işsizlik mutluluk seviyesini ne derece etkilemektedir? Bu analizler ekonomi bilimiyle birlikte iç içe sayılan diğer bilim dalları ve ekonomik olarak üretilen belirtkenler kullanılarak günümüz döneminde rahatlıkla yapılabilmektedir. 2001 yılında Ditella ve arkadaşlarının

1975 ve 1991 yılları arasında 12 Avrupa ülkesinin incelendiği işsizlik ve gelir gibi mutluluk kavramını doğrudan etkileyen faktörlerin incelendiği, Eurobarometer verilerinin kullanıldığı çalışmada ve yorumlarda yaşam memnuniyetinin çalışan bireylerde çalışmayanlara göre çok daha yüksek seviyede olduğu tespit edilmiştir (DiTella, 2001). İşsizlik sonucu yaşam memnuniyeti ölçekte (1'den 4'e kadar) 0.33 birim oranda azalmıştır (DiTella, 2001). Birçok çalışmada görülmektedir ki farklı ülkelerde de olsa yapılan işsizlik araştırmalarında işsizlik tecrübesi bireyleri mutsuz etmektedir (Stutzer ve Frey, 2002). Clark ve Oswald'da bu yoruma benzer bir yorumda bulunmuşlardır. Mutluluk seviyelerinin değerlendirilmesi ve mutluluk üzerine etki eden faktörlere bakıldığında işsiz kalmanın çok yüksek derecede önemli olduğu görülmektedir (Andrew ve diğerleri, 2014).

Çalışma alanı ile ilgili araştırmalarda, yapılan işten memnuniyet ölçülmektedir. Mutluluk üzerinde işsizliğin etkisi gözlemlenirken referans gruplara da başvurulmuştur. Bireylerin gelirlerini mukayese etmeleri halinde, benzer işi yapan bireylerin gelir düzeylerinden daha az ücret almakta olduklarını öğrenmeleri durumunda, bu durumun bireylerin mutluluğunu olumsuz derecede etkilediği gözlenmiştir. Aynı şekilde işsiz kalan bir birey etrafında benzer şekilde işsiz kalan bireyler gördüğünde (kendisine bağlı durumlardan ötürü işsiz kalmama hissi) mutluluğu daha az olumsuz yönde etkilenebilmektedir. Çünkü işsizlik etrafındaki diğer bireyleri de etkilemiş olmakta ve bu sebepten başka bireylerin de aynı sorunu yaşaması bir teselli kaynağı olmaktadır (Andrew ve diğerleri, 2014).

2.8.3. Mutluluk ve sağlık

Hayatta mutlu ve sağlıklı olmak insanların en öncelikli beklentilerinin başında gelir. Toplumsal hayata bakıldığında ise insanların dostları, yakınları ve çocukları ile ilgili isteklerinin onların öncelikli olarak mutlu ve sağlıklı yaşamaları üzerine olduğu görülmektedir. Örnek olarak Türk halkının %68'i Türkiye İstatistik Kurumu tarafından 2013 yılında yapılan yaşam memnuniyeti araştırmasına göre sağlıklı olmayı kişisel mutluluk kaynağı olarak görmektedir.

Mutluluk kavramının incelenmesinde görülen bir diğer görüş ve iddia ise mutluluk seviyeleri yüksek olan kişilerin ömürlerinin daha uzun olduğu görüşüdür. Seligman Gerçek Mutluluk isimli kitabı ile, Diener ve Bisvas Mutluluk isimli kitabı ile bu iddiayı

savunanların başında gelmektedir. Mutlu bireylerin gerçekten çok daha uzun bir ömür sürdüklerini gösteren birçok araştırma da bulunmaktadır. 2001 yılında manastırda yaşayan 180 rahibe üzerinde yapılan araştırmada Danner, Friesen ve Snowden rahibelerin otobiyografilerini incelemiş umut, şükür ve mutluluk gibi olumlu yöndeki duygularını tespit etmişlerdir. En çok yaşanan olumlu duygunun mutluluk olduğu görülmüştür. Bu incelemeye göre mutluluk dahil olumlu yöndeki duygular yaşam ve ölüm riski arasında negatif bağlamda tespit edilmiştir. Pozitif yönde duygular yaşayan kişilerin ömürlerinin daha uzun olduğu görülmüştür (Aydemir, 2008).

2.8.4. Mutluluk ve cinsiyet ilişkisi

Mutluluk ile cinsiyet arasındaki birlikteliği ele alan birçok araştırma bulunmaktadır. Bu araştırmalarda ara değişkenler ve kültürel faktörlere göre değişen sonuçlar elde edildiği görülmüştür. Kadınların bazı çalışmalarda mutluluk düzeyleri ve aynı zamanda depresyon düzeyleri ilginç bir şekilde erkeklere oranla yüksek çıkmıştır. Örnek olarak Ayten 2014 yılında yapmış olduğu çalışmada kadınların erkeklere oranla depresif olarak eğilimlerinin hem de aynı zamanda hayat memnuniyeti düzeylerinin daha yüksek olduğunu saptamıştır (Ayten, 2014). Bu sonuca yakın olarak bulunan birçok araştırma mevcuttur. Bu durum kadınların duygusal anlamda kendilerini ifade edebilme biçimlerini ve duygularını olumsuz ya da olumlu aşırı uçlarda yaşıyor olmalarıyla açıklanabilir. Erkeklerin kadınlara oranla daha mutlu olduğunu bulgulayan araştırmalar ise Orta Doğu'da görülmektedir. Bu iki farklı bulgu mutluluğun cinsiyetle ilişkilendirilemeyeceği, cinsiyetin mutlulukla çok da önemli bir faktör olmadığı söylenebilir. Bu duruma ek olarak ülkelerdeki kültürel öğelerin (ataerkil yapı, kadın hakları, insan hakları) toplumsal cinsiyet bağlamında mutluluk üzerindeki etkisinin değerlendirebileceği anlamında bir sonuca ulaşılabilmektedir (Ayten, 2014).

BÖLÜM 3. MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırmanın bu bölümünde, araştırma grubunun oluşturulması, verilerin toplanması ve verilerin analizine yönelik bilgileri içermektedir.

3.1. Araştırmanın Deseni

Bu araştırmanın amacı İstanbul Büyükşehir Belediyesi kapsamında görev yapan personelin, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iştirak şirketlerinden Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeylerini incelemektir. Araştırma da personelin demografik özelliklerine göre; cinsiyet, yaş, eğitim durumu, medeni durumu gibi faktörlerin sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişki incelenmiş olup, anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği incelenmiştir.

Bu kapsamda yapılan araştırmada kullanılan yöntem nicel nitelikte olan ilişkisel tarama modelidir. Tarama modelindeki araştırmalar, mevcutta var olan veya daha önceden gerçekleşmiş durumları olduğu gibi tasvir etmeyi amaç edinmiş yaklaşımlardır. Fraenkel ve Wallen (2009)'a göre bir gruba ait özelliklerin tasvir edilmesi, tarama araştırmalarının asıl amacıdır. İlişkisel tarama modellerine ayrıca korelasyonel de denmektedir ve bu modellerde iki veya daha fazla değişkenin birlikte değişimi incelenir.

3.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini 2019 yılı Spor İstanbul bünyesinde aktif olarak çalışan 617 spor eğitmeni, 214 rezervasyon personeli, 324 temizlik personeli, 64 halı saha personeli, 28 engelli personel, 47 tesis işletme amiri ve 73 tesis işletme amir yardımcısı olmak üzere toplam 1367 çalışan personelden 91 personel üzerinde çalışılmıştır.

Örnekleme süresince ilk olarak Spor İstanbul şirketinde çalışan personellerin, kurumdaki görevlerine göre alanlara ayrılmış ve her bir alanda yer alan kişi sayısına ulaşılmaya

çalışılmıştır. Araştırmaya katılan personellerin gönüllülük esası gözetilmiştir. Araştırmanın evrenini simgelemek için örneklem sayısının saptanmasında Eşitlik 1 uygulanmıştır.

$$n=n_0 + n_1 + n_2 + \dots + n_k \quad (3.1)$$

Denklem (3.1)'de yer alan $n_0 = (t^2PQ)/d^2$ eşitliği ile hesaplanmakta ve p anlamlılık değeri 0,05 alındığında, $pq=0,25$ olacağından ve tabloda karşılık gelen t değeri 1,96 olduğundan 0,05 anlamlılık düzeyinde $=384,16$ olarak hesaplanmaktadır (Büyüköztürk ve diğerleri, 2012).

Araştırmaya katılan çalışanların demografik özelliklerine göre dağılımlarına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri göre dağılımlarına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri Tablo 3.1'de gösterilmiştir.

Tablo 3.1: Araştırmaya katılan personelin cinsiyet dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.

Cinsiyet	Frekans	%
Kadın	68	74,7
Erkek	23	25,3
Toplam	91	100,0

Tablo 3.1 incelendiğinde personelinin araştırma kapsamında görüşü alınan Spor İstanbul personelinin %74,7'ini (n=68) kadınların, %25,3'ünü (n=23) erkeklerin oluşturduğu görülmektedir.

Tablo 3.2: Araştırmaya katılan personelin yaş dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.

Yaş	Frekans	%
20-30	13	14,3
30-40	46	50,5
40-50	30	33,0
50+	2	2,2
Toplam	91	100,0

Tablo 3.2 incelendiğinde araştırmaya katılan Spor İstanbul personelinin %14,3'ünün (n=13) 20-30 yaşında, %50,5'inin (n=46) 30-40 yaşında, %33,0'ını (n=30) 40-50 yaşında, %2,2'inin (n=2) 50 yaş ve üstünde olduğu görülmektedir. Araştırmaya en yüksek oranda 30-40 yaş aralığı personelin katıldığı görülmektedir.

Tablo 3.3: Araştırmaya katılan personelin medeni durum dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.

Medeni Hal	Frekans	%
Bekar	13	14,3
Evli	78	85,7
Toplam	91	100,0

Tablo 3.3’de yer alan bilgiler doğrultusunda Spor İstanbul personelinin %85,7’sinin (n=78) evli olduğu, %14,3’ünün (n=13) ise bekar olduğu tespit edilmiştir. Çoğunluğa yakın yüzde ile medeni durumu evli olan personelin araştırmaya katıldığı görülmektedir.

Tablo 3.4: Araştırmaya katılan personelin eğitim düzeyi dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri.

Eğitim düzeyi	Frekans	%
Orta Okul	4	4,4
Lise	14	15,4
Üniversite	66	72,5
Yüksek Lisans	7	7,7
Toplam	91	100,0

Tablo 3.4’de yer alan bilgiler incelendiğinde Spor İstanbul personelinin en düşük katılımcı sayısı olarak %4,’lük (n=4) oranla orta okul mezunu personel olduğunu, daha sonra ise %7,7’lik (n=7) oranla yüksek lisans mezunu personelin olduğunu, %15,4’lük (n=14) oranla lise mezunu personelin ve en yüksek yüzde oranının %72,5 (n=66) olarak üniversite mezunu olduğu tespit edilmiştir.

3.3. Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada bireylerin demografik özellikleri ile mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri incelenmiştir. Kişilerin seviyelerinin incelenmesinde Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen, Türkçe ye Doğan ve Çötök (2011) tarafından uyarlanan Oxford Mutluluk Ölçeği (OMÖ) kullanılmıştır. Bireylerin sosyalleşme düzeylerini incelemek için ise Şahan (2007) tarafından geliştirilmiş Sosyalleşme Ölçeği (SÖ) kullanılmıştır.

3.3.1. Oxford mutluluk ölçeği (OMÖ)

Bu ölçek Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilmiştir. Oxford mutluluk ölçeği (OMÖ) Doğan ve Sapmaz (2012) tarafından Türk üniversite öğrencilerinden oluşan bir örnekleme geçerlilik ve güvenilirlik incelenmiştir. OMÖ’nün Türkçe formunun, özgün

formuyla benzer psikometrik özellikler gösterdiğini ortaya koymuştur. Tek faktörden oluşan ölçeğin Türk üniversite öğrencilerinden oluşan örnekleme doğrulanıp doğrulanmayacağı test edilmiş ve tek faktörlü yapısının korunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mutluluk ölçeğinde 29 maddeye verilen puanlar toplanarak mutluluk puanı elde edilmektedir. Ölçekten alınabilecek puan 29 ile 145 arasında değişmektedir. Ölçekten alınan puan yükseldikçe mutluluk artmaktadır (Gülcan,2014).

3.3.2. Sosyalleşme ölçeği (SÖ)

Öğrencilerin sosyalleşme düzeylerinin belirlenmesinde Şahan (2007) tarafından geliştirilen Sosyalleşme Ölçeği (SÖ) kullanılmış ve iç tutarlılık kat sayısı (Cronbach Alpha) 0.77 olarak belirlenmiştir. Sosyalleşme Ölçeği 2 bölümden 39 sorudan oluşmaktadır. Ölçeğin birinci bölümünde öğrencilerin demografik özelliklerini (cinsiyet, yaş, medeni durum vb.), ikinci bölümünde sosyalleşme düzeylerinin belirlenmesine yönelik 5’li likert tipi soru ölçeği kullanılmıştır. 34 sorudan oluşan SÖ, kullanmış olduğumuz likert ölçeği puanlaması için 1 (kesinlikle katılmıyorum), 2 (katılmıyorum), 3 (kararsızım), 4 (katılıyorum), 5 (kesinlikle katılıyorum) şeklindedir.

3.4. Verilerin Analizi

Verilerin analizi için öncelikle personelin cevapları SPSS 23.0 programına aktarılmıştır. Bilgisayar programına cevaplar aktarıldıktan sonra eksik veri olup olmadığı kontrol edilmiştir. Eksik verisi %20 ve daha fazla olan 9 kişi veri setinden çıkarılmıştır. Ardından en düşük ve en yüksek değer aralıkları hesaplanarak hatalı veri girişi olup olmadığı incelenmiştir. Veri kontrollerinin ardından örgütsel özdeşleşme ölçeğinin toplam puanı, örgütsel vatandaşlık ölçeğinin de her bir alt boyutu ve toplam puanı hesaplanmıştır. Elde edilen veri setlerinde uç değer olup olmadığının incelenmesi amacıyla ” z ‘ istatistiği hesaplanmıştır. Bu araştırmada sosyokültürel değişkenler ile sosyalleşme ve mutluluk düzeyi arasındaki anlamlı bir farklılık olmadığı için farklılık ve ilişkiye yönelik nonparametrik test istatistikleri kullanılmıştır. Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ve cinsiyetleri ile mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi, yaş grupları ve eğitim durumları ile sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis Testi uygulanmıştır.

BÖLÜM 4. ARAŞTIRMA BULGULARI

Bu bölümde araştırmaya katılan Spor İstanbul personelinin sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışan personellerin demografik özellikleri ve soru ölçek cevapları doğrultusunda betimsel istatistiksel analiz bulguları konusunda, bilgiler verilmiştir.

4.1. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeyleri İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Araştırmaya katılan gönüllü personellerin sosyalleşme düzeylerinin mutluluk düzeylerine ilişkin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 4.1’de sunulmuştur.

Tablo 4.1: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.

Katılımcıların	N	A.Ort.	Std. Sapma
Sosyalleşme Düzeyi	91	120,1429	28,69323
Mutluluk Düzeyi	90	90,3111	21,82496
N	90		

Tablo 4.2’de yer alan bilgiler incelendiğinde Spor İstanbul personelinin anket sorularına verdiği yanıtlara bakıldığında sosyalleşme düzeyi A.Ort.= (120,1429), mutluluk düzeyi A.Ort.= (90,3111) olarak belirlenmiştir. Mutluluk düzeyi, sosyalleşme düzeyine oranla düşük olduğu görülmektedir.

4.2. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Cinsiyetlerine Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Araştırmaya katılan gönüllü personellerin sosyalleşme düzeylerinin mutluluk düzeylerinin cinsiyet faktörüne ilişkin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 4.2’de sunulmuştur.

Tablo 4.2: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin cinsiyete göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.

Cinsiyet		N	A.Ort.	Std. Sapma
Kadın	Sosyalleşme Düzeyi	68	123,5882	22,13138
	Mutluluk Düzeyi	67	93,7463	14,74567
	N	67		
Erkek	Sosyalleşme Düzeyi	23	109,9565	41,60800
	Mutluluk Düzeyi	23	80,3043	33,67550
	N	23		

Tablo 4.2’de yer alan bilgiler incelendiğinde Spor İstanbul personelinin cinsiyete göre aritmetik ortalama sosyalleşme düzeylerinin kadınlarda (123,5882) yüksek, mutluluk düzeyi aritmetik ortalaması (93,7463) ise sosyalleşme düzeyine oranla düşük, erkek personelde ise sosyalleşme düzeyi aritmetik ortalama (109,9565), kadın personele oranla düşük mutluluk düzeyi aritmetik ortalama (80,3043) ise yüksek olduğu görülmektedir.

4.3. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Yaş Gruplarına Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Araştırmaya katılan gönüllü personellerin sosyalleşme düzeylerinin mutluluk düzeylerinin yaş grubuna ilişkin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 4.3’de sunulmuştur.

Tablo 4.3: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin yaş gruplarına göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.

Yaş grupları	N	A.Ort.	Std. Sapma
20-30			
Sosyalleşme Düzeyi	13	130,8462	12,10954
Mutluluk Düzeyi	13	94,3077	9,27707
N	13		
30-40			
Sosyalleşme Düzeyi	46	119,1739	33,51438
Mutluluk Düzeyi	45	88,4222	26,92961
N	45		
40-50			
Sosyalleşme Düzeyi	30	116,5667	26,11075
Mutluluk Düzeyi	30	91,2333	17,65900
N	30		
50+			
Sosyalleşme Düzeyi	2	126,5000	4,94975
Mutluluk Düzeyi	2	93,0000	,00000
N	2		

Tablo 4.3’de yer alan bilgiler incelendiğinde Spor İstanbul personelinin sosyalleşme düzeyi boyutunda aritmetik ortalama sonucuna göre; 20-30 yaş aralığı (130,8462), 30-40 yaş aralığı (119,1739), 40-50 yaş aralığı (116,5667), 50+ yaş (126,5000) olduğu belirlenmiştir. Genel ortalamaya bakıldığında 20-30 yaş aralığı diğer yaş aralığına oranla en yüksek sosyalleşme düzeyine sahip olduğu görülmektedir. Mutluluk düzeyi boyutunda aritmetik ortalama 20-30 yaş aralığı (94,3077), 30-40 yaş aralığı (88,4222), 40-50 yaş aralığı (91,2333), 50+ yaş (93,0000) olduğu belirlenmiştir. Genel ortalamaya bakıldığında 20-30 yaş aralığı diğer yaş aralığına oranla en yüksek mutluluk düzeyine sahip olduğu görülmektedir. Oranla 30-40 yaş aralığındaki personellerde yüksek olduğu görülmektedir.

4.4. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Medeni Durumlarına Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Araştırmaya katılan gönüllü personellerin sosyalleşme düzeylerinin ve mutluluk düzeylerinin medeni durumuna ilişkin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 8’de sunulmuştur.

Tablo 4.4: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin medeni durumlarına göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.

Medeni durum	N	A.Ort.	Std. Sapma
Bekar			
Sosyalleşme Düzeyi	13	130,0000	14,83240
Mutluluk Düzeyi	12	97,1667	14,19240
N	12		
Evli			
Sosyalleşme Düzeyi	78	118,5000	30,14758
Mutluluk Düzeyi	78	89,2564	22,65692
N	78		

Tablo 4.4’de yer alan bilgiler incelendiğinde Spor İstanbul personelinin sosyalleşme düzeyi aritmetik ortalama bekar kişilerde (130,0000), evli kişilerde (118,5000) görülmektedir. Mutluluk düzeyi aritmetik ortalama bekar kişilerde (97,1667), evli kişilerde ise (89,2564) olarak görülmektedir. Araştırma sonucu bekar personelin, evli personele göre mutluluk ve sosyalleşme düzeyinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

4.5. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Eğitim Durumlarına Göre Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri Nelerdir? Alt Problemine İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Araştırmaya katılan gönüllü personellerin sosyalleşme düzeylerinin ve mutluluk düzeylerinin yaş grubuna ilişkin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 4.5’de sunulmuştur.

Tablo 4.5: Araştırmaya katılan gönüllü personellerin eğitim durumlarına göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin ortalama ve standart sapma değerleri.

Eğitim Durumu	N	A.Ort..	Std. Sapma
Orta Okul			
Sosyalleşme Düzeyi	4	142,5000	29,68164
Mutluluk Düzeyi	4	90,0000	23,45208
N	4		
Lise			
Sosyalleşme Düzeyi	14	110,5000	36,39474
Mutluluk Düzeyi	14	87,2857	23,81799
N	14		
Üniversite			
Sosyalleşme Düzeyi	66	119,6061	27,52838
Mutluluk Düzeyi	65	90,5692	22,26051
N	65		
Yüksek Lisans			
Sosyalleşme Düzeyi	7	131,7143	10,95010
Mutluluk Düzeyi	7	94,1429	15,37778
N	7		

Tablo 4.5’de yer alan bilgiler incelendiğinde Spor İstanbul personellerinin eğitim durumuna göre sosyalleşme düzeyi aritmetik ortalaması; Ortaokul (142,5000), Lise

(110,5000), Üniversite (119,6061), Yüksek Lisans (131,7143) sonucu elde edilmiştir. Mutluluk düzeyi aritmetik ortalamaya bakıldığında; ortaokul (90,0000), Lise (87,2857), Üniversite (90,5692), Yüksek Lisans (94,1429) sonucu elde edilmiştir. Genel ortalamalara bakıldığında sosyalleşme düzeyi ve mutluluk düzeyinin eğitim durumlarına göre incelendiğinde farklılıkların lise ve ortaokul seviyesinden daha yüksek olduğu görülmektedir.

4.6. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Sosyalleşme ve Mutluluk Düzeylerine Göre Anlamlı Farklılık Göstermekte Midir? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar

Spor İstanbul çalışanlarının sosyalleşme düzeyi ve mutluluk düzeyi değişkenine göre anlamlı farklılık ilişkisi durumuna dair yapılan normallik testi sonuçları Tablo 4.6' da sunulmuştur.

Tablo 4.6: Sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri verilerinin normallik testi.

	Kolmogorov-Smirnova			Shapiro-Wilk		
	İstatistik	sd	P	İstatistik	sd	p
Sosyalleşme Düzeyi	,286	90	,000	,720	90	,000
Mutluluk Düzeyi	,259	90	,000	,703	90	,000

Tablo 4.6' da yer alan istatistik veriler incelendiğinde sosyalleşme ve mutluluk düzeyi verileri normal dağılım göstermemişlerdir ($p < 0,05$). Bu nedenle sosyokültürel değişkenler ile sosyalleşme ve mutluluk düzeyi arasındaki farklılık ve ilişkiye yönelik nonparametrik test istatistikleri kullanılacaktır.

4.7. İstanbul Büyük Şehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Sosyalleşme Düzeyinin İncelenmesinde Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılık Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar

Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyet değişkenine göre anlamda farklılık durumuna ilişkin yapılan Mann Whitney-U testi sonuçları Tablo 4.7 ve Tablo 4.8'de sunulmuştur.

Tablo 4.7: Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyetleri ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.

	Cinsiyet	N	Z	p
Sosyalleşme düzeyi	Kadın	68	-0,987	0,324
	Erkek	23		
	Toplam	91		

Tablo 4.7’de yer alan istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyetleri ile sosyalleşme düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık yoktur ($p>0,05$).

Tablo 4.8: Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyetleri ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.

	Cinsiyet	N	Z	p
Mutluluk düzeyi	Kadın	67	-1,857	0,063
	Erkek	23		
	Toplam	90		

Tablo 4.8’de yer alan istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyetleri ile mutluluk düzeyleri arasında anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$).

4.8. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesinde Yaş Grubu Değişkenine Göre Anlamlı Farklılık Var mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar

Spor İstanbul çalışanlarının yaş aralığı değişkenine göre anlamlı farklılık durumuna ilişkin yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları Tablo 4.9 ve Tablo 4.10’da sunulmuştur.

Tablo 4.9: Spor İstanbul çalışanlarının yaş grupları ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.

	Yaş	N	Sd	X ²	p
Sosyalleşme düzeyi	20-30 yaş	13	3	3,562	0,313
	30-40 yaş	46			
	40-50 yaş	30			
	50 ve +	2			
	Toplam	91			

Tablo 4.9’de yer alan istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının yaş grupları ile sosyalleşme düzeyleri arasında anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$).

Tablo 4.10: Spor İstanbul çalışanlarının yaş grupları ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.

	Yaş	N	Sd	X2	p
Mutluluk düzeyi	20-30 yaş	13	3	3,175	0,981
	30-40 yaş	45			
	40-50 yaş	30			
	50 ve +	2			
	Toplam	90			

Tablo 4.10’de yer alan istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının yaş grupları ile mutluluk düzeyleri arasında anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$).

4.9. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelemede Eğitim Durumu Değişkenine Göre Anlamlı Farklılık Var mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar

Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumu değişkenine göre anlamlı farklılık durumuna ilişkin yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları Tablo 4.11 ve Tablo 4.12’de sunulmuştur.

Tablo 4.11: Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumları ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.

	Eğitim Durumu	N	Sd	X2	p
Sosyalleşme düzeyi	Orta okul	4	3	4,813	0,186
	Lise	14			
	Üniversite	66			
	Y. Lisans	7			
	Toplam	91			

Tablo 4.11’de yer alan istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumları ile sosyalleşme düzeyleri arasında anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür ($p>0,05$).

Tablo 4.12: Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumları ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi.

	Eğitim Durumu	N	Sd	X2	p
Mutluluk düzeyi	Orta okul	4	3	0,365	0,947
	Lise	14			
	Üniversite	65			
	Y. Lisans	7			
	Toplam	90			

Tablo 4.12’de istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumları ile mutluluk düzeyleri arasında anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$).

4.10. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesinde Medeni Durum Değişkenine Göre Anlamlı Farklılık Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar

Spor İstanbul çalışanlarının medeni durum değişkenine göre anlamlı farklılık durumuna ilişkin yapılan Mann Whitney-U testi sonuçları Tablo 4.13 ve Tablo 4.14’de sunulmuştur.

Tablo 4.13: Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.

	Medeni Durum	N	Z	p
Sosyalleşme düzeyi	Bekar	13	1,878	0,050
	Evli	78		
	Toplam	91		

Tablo 4.13’de istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ile sosyalleşme düzeyleri arasında anlamlı farklılık vardır ($p=0,05$).

Tablo 4.14: Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi.

	Medeni Durum	N	Z	p
Sosyalleşme düzeyi	Bekar	12	1,878	0,050
	Evli	78		
	Toplam	90		

Tablo 4.14’de istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ile mutluluk düzeyleri arasında anlamlı farklılık vardır ($p=0,05$).

4.11. İstanbul İli İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Çalışanlarının Mutluluk ve Sosyalleşme Düzeyleri Arasında İlişki Var Mıdır? Alt Problemine Göre Bulgu ve Yorumlar

Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk düzeyi ile sosyalleşme düzeyi arasında pozitif yönde kuvvetli bir ilişki durumuna yönelik yapılan korelasyon analizi Tablo 4.15 ‘da ve

mutluluk düzeyi ve sosyalleşme düzeyi etkisi durumuna ilişkin regreasyon analizi Tablo 4.16’de sunulmuştur.

Tablo 4.15: İstanbul ili İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeyleri arasında ilişkiye yönelik korelasyon analizi.

Korelasyon		
	Mutluluk Düzeyi	Sosyalleşme Düzeyi
	1	0,811**
Mutluluk Düzeyi		,000
	90	90

Tablo 4.15’da istatistik veriler incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyallik düzeyleri arasında pozitif yönde kuvvetli bir ilişki vardır($p<0,01$). Çalışanların mutluluk düzeyleri arttıkça sosyalleşme düzeyleri artmaktadır.

Tablo 4.16: İstanbul ili İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk düzeylerinin sosyalleşme düzeylerine etkisine yönelik regreasyon analizi.

	B	Std. Hata	Std.B	t	p
Mutluluk düzeyi	15,905	5,871		2,709	0,008
Sosyalleşme düzeyi	0,618	0,147	0,811	13,024	0,000

Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk seviyesi çalışanların sosyalleşme seviyesini önemli derecede etkilemektedir ($p<0,01$).

BÖLÜM 5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Tartışma

Bu çalışmanın hedef amacı Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin yüksek olması şirket içi verimliliği açısından çok büyük önem teşkil etmektedir. Bu nedenle İstanbul ili İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşme düzeyi incelenmiş ve parametreler analiz edilmiş, bulgular ortaya konulmuştur. Bu bölümde araştırmanın bulgular bölümündeki sonuca göre literatür taraması yapılarak benzer çalışmaların analiz sonuçlarına göre ilişkilendirip sonuçlar tartışılarak yorumlanmış ve öneriler sunulmuştur.

(DAL, 2012) “İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor A.Ş. çalışanlarının Örgütsel sosyalleşme düzeylerinin incelenmesi” üzerine yapmış olduğu araştırmada cinsiyete göre elde ettiği veriler erkek ve kadın çalışanların sosyalleşmeye ilişkin görüşlerinin benzer olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmanın sonucu araştırma sonucumuzla örtüşmemektedir. Bunun nedeni ise iki araştırma arasında geçen yıllara bağlı iş yükü artışı olarak düşünülmektedir.

Riddick (1986), algılanan serbest zaman doyumunda yaş farklılıklarını araştırmıştır ve serbest zaman doyumunu modeli ile test etmiştir. 18 ile 65 yaş arasındaki 221 kişiye SZDÖ uygulanmıştır. Serbest zaman doyumunda en düşük ortalama skor 50’li yaş gruplarında bulunmuştur. Fark edilen serbest zaman doyumunun en yüksek düzeyde olduğu grup ise 22 yaş grubu olmuştur. Kazanılmış serbest zaman doyumunda 10 farklı yaş grubunda anlamlı farklılıklar göstermemiştir. Bu çalışma sonucu araştırma sonucumuzla benzer şekilde örtüşmektedir. Araştırma sonucumuzda istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmasa da matematiksel olarak 20-30 yaş aralığının diğer yaş gruplarına oranla sosyalleşme düzeyi daha yüksektir. Yüksek olmasının sebebinin birey ile ilişkilendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Peder ve Schmidt (2009)'da "Avrupa'da Mutluluk: Ülkeler arası subjektif refahın belirleyicileri" konulu araştırmasında ilköğretim üstü eğitim alanlarda üçüncü derecede eğitim alanların yüksek memnuniyet duyduğu sonucuna ulaşmışlardır. Bu çalışma sonucu araştırma sonucumuzla istatistiksel olarak örtüşmese de matematiksel olarak örtüşmektedir. Eğitimin mutluluk algısı üzerinde önemli faktörlerden bir tanesi olduğu matematiksel olarak söylenebilir.

Nartgün ve Demirer (2016), "Öğretmenlerin Örgütsel Sosyalleşme ve Özdeşleşme Düzeyleri ile Birlikte Çalışma Yeterlilikleri Arasındaki İlişki" üzerine yapmış olduğu çalışmada medeni duruma göre mesleki yeterlilik sosyalleşme düzeyinde anlamda farklılık görülmezken kişiler arası ilişkiler sosyalleşme düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu çalışmanın sonucu, istatistiksel olarak örtüşmese de kişiler arası sosyalleşme düzeyinde örtüşmektedir. Çalışmamız da medeni duruma göre sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Ankete katılan kişi sayısını baz alarak evli çalışanların sayısının bekar çalışanların sayısından daha yüksek olmasının araştırmanın sonucunu etkilediği düşünülmektedir.

Emir'in (2015), yaptığı çalışmada, katılımcıların herhangi bir sosyal, kültürel ve sportif kulübe üyelik durumlarına göre mutluluk ortalama puanlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği sonucu bulgusuna ulaşmıştır. Bu çalışma yapmış olduğumuz araştırma sonucu ile örtüşmemektedir. İstatistiksel olarak incelendiğinde Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyallik düzeyleri arasında pozitif yönde kuvvetli bir ilişki vardır. Çalışmamız sonucu, verileri incelediğimizde mutluluk düzeyi arttıkça sosyalleşme düzeyinde artış olduğu ve mutluluk düzeyinin sosyalleşme düzeyini önemli derecede etkilediği söylenebilir.

5.2. Sonuç

Araştırmaya katılan personelin, cinsiyet dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri incelendiğinde araştırma kapsamında görüşü alınan Spor İstanbul personelinin %74,7'ini (n=68) kadınların, %25,3'ünü (n=23) erkeklerin oluşturduğu görülmektedir. Aritmetik ortalama değerleri incelendiğinde sosyalleşme düzeylerinin kadınlarda (123,5882) yüksek, mutluluk düzeyi aritmetik ortalaması (93,7463) ise sosyalleşme düzeyine oranla düşük, erkek personelde ise sosyalleşme düzeyi aritmetik ortalama (109,

9565), kadın personele oranla düşük mutluluk düzeyi aritmetik ortalama (80,3043) ise yüksek olduğu görülmektedir.

Yaş dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri incelendiğinde araştırmaya katılan Spor İstanbul personelinin %14,3'ünün (n=13) 20-30 yaşında, %50,5'inin (n=46) 30-40 yaşında, %33,0'ını (n=30) 40-50 yaşında, %2,2'inin (n=2) 50 yaş ve üstünde olduğu görülmektedir. Araştırmaya en yüksek oranda 30-40 yaş aralığı personelin katıldığı görülmektedir. Aritmetik ortalama değerleri incelendiğinde ise personelinin sosyalleşme düzeyi boyutunda aritmetik ortalama sonucuna göre; 20-30 yaş aralığı (130,8462), 30-40 yaş aralığı (119,1739), 40-50 yaş aralığı (116,5667), 50+ yaş (126,5000) olduğu belirlenmiştir. Genel ortalamaya bakıldığında 20-30 yaş aralığı diğer yaş aralığına oranla en yüksek sosyalleşme düzeyine sahip olduğu görülmektedir. Mutluluk düzeyi boyutunda aritmetik ortalama 20-30 yaş aralığı (94,3077), 30-40 yaş aralığı (88,4222), 40-50 yaş aralığı (91,2333), 50+ yaş (93,0000) olduğu belirlenmiştir. Genel ortalamaya bakıldığında 20-30 yaş aralığının diğer yaş aralığına oranla en yüksek mutluluk düzeyine sahip olduğu görülmektedir. Oranların 30-40 yaş aralığındaki personellerde de yüksek olduğu görülmektedir.

Medeni durum dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri incelendiğinde Spor İstanbul personelinin %85,7'sinin (n=78) evli olduğu, %14,3'ünün (n=13) bekar olduğu tespit edilmiştir. Çoğunluğa yakın yüzde ile medeni durumu evli olan personelin araştırmaya katıldığı görülmektedir. Aritmetik ortalama değerleri incelendiğinde ise personelin sosyalleşme düzeyi aritmetik ortalaması bekar kişilerde (130,0000), evli kişilerde (118,5000) görülmektedir. Mutluluk düzeyi aritmetik ortalama bekar kişilerde (97,1667), evli kişilerde ise (89,2564) olarak görülmektedir. Araştırma sonucu bekar personelin, evli personele göre mutluluk ve sosyalleşme düzeyinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

Eğitim düzeyi dağılımına ilişkin hesaplanan frekans ve yüzde değerleri incelendiğinde, Personelinin en düşük katılımcı sayısı olarak %4,'lük (n=4) oranla orta okul mezunu personel olduğunu, daha sonra ise %7,7'lik (n=7) oranla yüksek lisans mezunu personelin olduğunu, %15,4'lük (n=14) oranla lise mezunu personelin ve en yüksek yüzde oranının %72,5 (n=66) olarak üniversite mezunu olduğu tespit edilmiştir. Aritmetik ortalama değerleri incelendiğinde ise personellerinin eğitim durumuna göre sosyalleşme düzeyi

aritmetik ortalaması; ortaokul (142,5000), lise (110,5000), üniversite (119,6061), yüksek lisans (131,7143) sonucu elde edilmiştir. Mutluluk düzeyi aritmetik ortalamaya bakıldığında; ortaokul (90,0000), lise (87,2857), Üniversite (90,5692), yüksek lisans (94,1429) sonucu elde edilmiştir. Genel ortalamalara bakıldığında sosyalleşme düzeyi ve mutluluk düzeyinin eğitim durumlarına göre incelendiğinde farklılıkların lise ve ortaokul seviyesinden daha yüksek olduğu görülmektedir.

Spor İstanbul personelinin anket sorularına verdiği yanıtlara bakıldığında sosyalleşme düzeyi A.Ort.= (120,1429), mutluluk düzeyi A.Ort.= (90,3111) olarak belirlenmiştir. Mutluluk düzeyi, sosyalleşme düzeyine oranla düşük olduğu görülmektedir.

Spor İstanbul çalışanlarının cinsiyetleri ile sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi sonucunu incelediğimizde, sosyalleşme düzeyleri arasında (0,324), mutluluk düzeyleri arasında (0,063) istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur ($p>0,05$).

Spor İstanbul çalışanlarının yaş grupları ile sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi sonucunu incelediğimizde, sosyalleşme düzeyleri arasında (0,313), mutluluk düzeyleri arasında (0,981) istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$).

Spor İstanbul çalışanlarının eğitim durumları ile mutluluk düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Kruskal Wallis testi sonucunu incelediğimizde, sosyalleşme düzeyleri arasında (0,186), mutluluk düzeyleri arasında (0,186) istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$).

Spor İstanbul çalışanlarının medeni durumları ile sosyalleşme düzeyleri arasındaki farklılığa ilişkin Mann Whitney-U testi sonucunu incelediğimizde, sosyalleşme düzeyleri arasında (0,050), mutluluk düzeyleri arasında (0,050) istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır ($p=05$).

Yapılan araştırma sonucu; İstanbul Büyükşehir Belediyesi bünyesinde bulunan Spor İstanbul personellerinin sosyalleşme ve mutluluk düzeyleri her iki faktörün doğru orantıda olduğu saptanırken, göz önünde bulundurulan demografik özellikler ile oluşturulan istatistik analizler ile personellerin medeni durumlarındaki farklılık sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinde etkilidir. Personelin mutluluklarının yüksek olması sosyalleşmeyi büyük oranda etkileyip arttırmaktadır. Mutluluk ve sosyalleşme

faktörlerinin yüksek olması personelin demografik özelliklerinin yanı sıra (yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi ve medeni durum) bireyin kendisi ile ilişkilendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

5.3. Öneriler

5.3.1. Araştırma sonucuna dayalı öneriler

Tesisleri kullanmak için başvuran üyelere başvuru esnasında tesis alanında Spor İstanbul personeli ile etkili ve pozitif yönde nasıl iletişim kurması gerektiği ile alakalı bir kısa eğitim videosu hazırlanabilir ve bu videonun Spor İstanbul çalışanlarının mutluluk ve sosyalleşmesi üzerine etkisi incelenebilir. Çalışma ortamına gelen bireylerin çalışanlara yönelik tutumları mutluluk düzeyini artırabilir.

Bu araştırma evreni içerisinde bulunan bireylere yönelik yapılacak olan planlamalar bireylerin cinsiyet ve yaş grupları dikkate alınarak yapılmalıdır.

Spor İstanbul personelinin çalışma şartları ve iş içerisindeki mola sürelerini verimli kullanıp kullanmadığı incelenmelidir.

Mesai saatleri içerisinde yemek ve mola saatleri dışında 'kendine değer ver' sloganıyla birçok sosyal faaliyet düzenlenebilir ve bu faaliyetlerin bireyler üzerindeki etkileri incelenebilir.

Çalışan personelin birbirleriyle olan iletişimini etkili hale getirmek amacıyla gruplar kurularak eğitim faaliyetleri düzenlenebilir.

Sivil toplum kuruluşlarıyla iletişime geçilerek şirket personelinin bu kuruluşlarla ortak çalışmalar yapması sağlanabilir ve personelin bu etkinliklerle motivasyon ve mutluluk düzeyleri incelenebilir.

Spor İstanbul çalışanlarına yönelik performanslarını ve sosyal yaşantılarını pozitif yönde arttıracak nefes egzersizleri ve fiziksel egzersizler eğitimleri verilebilir.

Hiyerarşik olarak en üst kademedan en alt kademeye kadar tüm bireylerin nezaket ve güler yüzlü olmaları gerektiğini hatırlatacak sloganlar ve görseller çalışma alanlarına yerleştirilebilir.

İş sağlığı güvenliği uzmanlarının düzenli rutinlerle çalışma alanlarının uygunluğunu ölçmeleri, bireylerin statü kapsamlarına uygunluğunu incelemeleri ve gerekli düzenlemeleri yapmaları çalışan bireylerin iş doyum düzeyini arttırabilir.

5.3.2. Gelecek araştırmalara yönelik neriler

Gelecek araştırmada Spor İstanbul personelinin sosyalleşme ve mutluluk düzeylerinin iş performansları üzerine etkisi incelenebilir.

Spor İstanbul alışanları ile İBB Gençlik ve Spor Müdürlüğü'ne bağlı çalışanlar arasındaki iş doyumunu ve sosyalleşme düzeyleri incelenebilir.

Gelecek araştırmada Spor İstanbul alışanları ile İBB Gençlik ve Spor Müdürlüğü'ne bağlı çalışanlar arasındaki çalışma saatleri farkının mutluluk düzeyleri üzerine etkisi incelenebilir.

Spor İstanbul alışanlarının şartları ile yerel belediyelerdeki spor tesislerinde çalışan personellerin şartları karşılaştırılarak incelenebilir ve iyileştirme adına araştırmalar yapılabilir.

Gelecek alışmada Spor İstanbul personelinin kişisel görüşlerine yer verilebilir.

KAYNAKÇA

- Akarsu, B. (1997). Mutluluk ahlakı. (1.Baskı). İstanbul: İnkılap Yayınevi.
- Andrew E. Clark and Andrew J. Oswald. (2014). Unhappiness and unemployment. Royal Economic Society, 1(1) ,649-659.
- Aristoteles, (2014). Aristoteles nikhomakhos'a etik, (Çev. F.Akderin) İstanbul: Say Yayıncılık.
- Aydemir, R. E. (2008). Dindarlık ve mutluluk ilişkisi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
- Ayten, A. (2014). Psikoloji ve mutluluk yolu erdeme dönüş. İstanbul: İz Yayıncılık.
- Badawi, E., Hinds, M. (1986). A Dictionary of egyptianarabic. Beirut: LibrairieduLiban.
- Basım, N., Argan, M. (2015). Spor yönetimi. (2. Baskı). Ankara: Detay Yayıncılık.
- Bilgiç, H. (2020). Mardin ili öğrencilerinin spor yapma durumları ve bazı demografik özelliklerine göre saldırganlık ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Uşak Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Uşak.
- Bogler, R., Somech, A. (2002). Motives to study and socialization on tactics among university students. Journal of Social Psychology, 142, 233-248.
- Bulut, M. (2008). Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki sosyalleşme düzeyleri ve örgütsel adanmışlıklarının araştırılması. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elâzığ.
- Ceylan, Ö. (2017). Anne baba tutumları ile çocuğun sosyalleşme süreci arasındaki ilişki: Okul Öncesi Örneği. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul.
- Çetinkaya, Ö., Korlu, R. K., Eroğlu, E. (2016). Belediye hizmetlerinin kalitesi ve vatandaşların algı düzeyi: Bursa Büyükşehir Belediyesi örneği. Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 21 (4), 1251-1273.
- Çirkin, Z., Göksel, T. (2016). Mutluluk ve gelir. Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 71(2),375-400.
- Dal, A. (2002). İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor A.Ş. Çalışanlarının Örgütsel Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Demir, R., Murat, M. (2017). Öğretmen adaylarının mutluluk, iyimserlik, yaşam anlamı ve yaşam doyumlarının incelenmesi. OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi,7(13), 347-378.

- Demiray, U. (2003). Meslek yüksekokulları için genel iletişim. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Diener, E., Oishi, S., Lucas, R. E. (2003). Personality, culture, and subjective well-being. Emotional and cognitive valuations of life. Annual review of psychology, 54(1), 403-425.
- DiTella, R., MacCulloch, R.J., Oswald, A. (2001). The Macroeconomics of happiness. Warwick Economic Research Papers, 615.
- Doğan, T., Sapmaz, F. (2012) Oxford mutluluk ölçeği Türkçe formunun psikometrik özelliklerinin üniversite öğrencilerinde incelenmesi. Düşünen Adam Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi, 25, 297-304.
- Dumludağ, Ö. (2011). Mutluluk ve iktisadi parametreler üzerine bir inceleme, Doktora Tezi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Easterlin, R.A. (1974). "Does economic growth improve the human lot? Some empirical evidence", David, Paul Allan ve Melvin Warren Reder (Ed.), Nations and Households in Economic Growth New York: Academic Press, 70- 125.
- Easterlin, R.A. (2013). "Happiness, growth, and public policy" IZA Discussion Paper, 7234. Web: [www.http://repec.iza.org/dp7234.pdf](http://repec.iza.org/dp7234.pdf) adresinden erişilmiştir.
- Eğitim ve Toplum, Eğitim Sosyolojisine Giriş. Malatya: İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yay. 1987; Ankara: Ocak Yay. 1992 (2.baskı).
- Emir, E. (2015, Mayıs). Kadınlarda rekreasyonel etkinliklere katılım: Algılanan özgürlük ve mutluluk ilişkisi. 8. Ulusal Spor Bilimleri Öğrenci Kongresi, Mersin.
- Ergün, M. (1997). Eğitim sosyolojisine giriş. (4.Baskı). Ankara: Ocak Yay.
- Eroğlu, F. (2000). Davranış bilimleri. (5. Baskı). İstanbul: Beta Basım Yayın.
- Freedman, J. L., Sears, D. O. ve Carlsmith, J. M. (1989). Sosyal Psikoloji. (Çev. Dönmez, A.). 1. Baskı. İstanbul: Ara Yayıncılık.
- Frey, B.S., Stutzer, A. (2002). The economics of happiness. World Economics, 3(1), 25-41.
- From, E. (1999). Erdem ve mutluluk = Ahlak psikolojisi üzerine bir inceleme. (Çev. Yörükkan, A ve Yörükkan T.) İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Gazali, İ. (2013). Kimya-i saadet (Mutluluk hazinesi). (Çev. A.F. Meyan). İstanbul: Bedir Yayınevi.
- Gökçe, O. (1998). İletişim bilimine giriş. (2.Baskı). Ankara: Turhan Kitapevi.
- Gökdemir, Ö. Öztürk, M. (2013). Fayda, sosyal seçim ve mutluluk: iktisatta davranışsal yaklaşımlar. Dumludağ ve diğerleri (Ed.), İktisatta Davranışsal Yaklaşımlar (ss. 177-200). Ankara: İmge Kitapevi.
- Gülcan, A. (2014). Genç yetişkinlerde iyimserliğin mutluluk ve yaşam doyumu üzerindeki etkisinin incelenmesi, Yüksek Lisans Tezi. Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

- Güz, N. (1996). Türk Basınında gündem oluşturma. Yeni Türkiye Medya Özel Sayısı, 2 (12), 982-983.
- Hills, P., Argyle, M. (2002). The Oxford happiness questionnaire: a compact scale for the measurement of psychological well-being. *Personality and Individual Differences* 33,1073-1082.
- Kaplan, M. (1975). *Kültür ve dil*. (9. Baskı). İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Kartal, S. (2003). İlköğretim okulu yöneticileri ve öğretmenlerin örgütsel sosyalleşme düzeyleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6 (3): 113-123.
- Kelepçe, M., Özbek, O. (2008). Gençlik ve spor genel müdürlüğü personelinin örgütsel sosyalleşme düzeyleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(3):113-123.
- Köktaş, K.Ş. (2004) *Rekreasyon boş zamanı değerlendirme*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Little, W. (2014). *Introduction to sociology*. (2nd Canadian Edition). Canada: Victoria, B.C.: BC Kampus.
- Myers, D. G., Diener, E. (1995). Who is happy. *Psychological Science*, 6 (1): 10- 17.
- Nartgün, S., Demirel, S. (2016). Öğretmenlerin örgütsel sosyalleşme ve özdeşleşme düzeyleri ile birlikte çalışma yeterlikleri arasındaki ilişki. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(1), 237-269.
- Özgen, M. K. (1997). *Farabi’de mutluluk ve ahlak ilişkisi*. İstanbul: İnsan Yayınları.
- Özkalp, E. (1994). *Sosyolojiye giriş*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Peder, J., Schmidt. T.D. (2009). Happiness in Europe: Cross-Country Differences in the Determinants of Subjective Well-Being, Discussion Paper Series No:4538: 1-28.
- Riddick, C.C. (1986). Leisure Satisfaction Precursors. *Journal of Leisure Research*, 18, 259-265.
- Saçcan, M. (1986). *Rekrasyon ve Turizm*. İzmir: Cumhuriyet Basımevi.
- Smith, A. (2011). *Milletlerin zenginliği*. (Çev. H. Derin). İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Stevenson, B., Wolfers, J. (2008). Economic growth than subjective well-being reassessing the easterlin paradox. *Brookings Papers on Economic Activity*, 39 (1), 1-102.
- Suğur, N. *Sosyolojiye Giriş*. Anadolu Üniversitesi Web-Ofset Tesisleri, Eskişehir 2009:225.
- Şahan, H. (2007). Üniversite öğrencilerinin sosyalleşme sürecinde spor aktivitelerinin rolü. *KMU İİBF Dergisi*,10 (15), 260-278.
- Şenyurt, İ. (2005). Yerel Yönetimlerde spor pazarlaması. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 59-78.
- Şişman, M. (2002). *Örgütler ve kültürler*. Ankara: Pagem A Yayıncılık.
- Terzi, A. R. (2000). *Örgüt kültürü*. (1. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Tezcan, M. (2016). *Sosyolojiye giriş*. (9. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Tolan, B. (1996). *Toplum bilimlerine giriş*. 4. Baskı. Ankara: Murat Adım Yayıncılık.

- TÜİK, (2013). Yaşam memnuniyeti araştırması, Ankara: Türkiye İstatistik Kurumu.
- Url-1 <<https://www.ibb.istanbul/SitePage/Index/102>>, erişim tarihi 10.01.2019.
- Url-2 <<http://www.etymonline.com>>, erişim tarihi 05.02.2020.
- Url-3 <<http://www.spor.istanbul/>>, erişim tarihi 15.02.2020.
- Veenhoven, R., Dumludağ, D. (2015). İktisat ve mutluluk. İktisat ve Toplum Dergisi, 58,46-51.
- Yaman, N. (2010). Belediyelerde görevli spor uzmanlarının mesleki doyum düzeylerinin araştırılması (Ankara ili örneği). Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakülte Dergisi, 12, 24,33.
- Yetim, A. (2000). Sporun sosyal görünümü. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi 5 (1) , 63-72 .
- Yılmaz, N. (2013). Sosyalleşme sürecinin siyasallaşma boyutu. Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi, 9 (19), 319- 331.
- Yörükoğlu, A. (2000). Değişen toplum da aile ve çocuk. (4. Baskı). İstanbul: Özgür Yayın Dağıtım.
- Yurcu, G., Kocakula, Ö. (2014). Konaklama işletmelerinde çalışanların örgütsel vatandaşlık davranışlarının iş doyumunu ve öznel iyi oluşlarına etkisi. Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2(1), 30-41.

EKLER

Ek 1: Sosyalleşme Ölçeği

		1	2	3	4	5
	SOSYALLEŞME ÖLÇEĞİ	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
1	Olabildiğince kalabalıktan uzak kalmayı tercih ederim.					
2	Toplum içerisinde insanlarla iletişim kurmada seçici davranırım.					
3	İnsanlar toplum içerisinde benimle kolayca diyalog kurabilirler.					
4	Toplumsal olaylarda genellikle topluma liderlik yaparım.					
5	Her türlü sosyal etkinliklere katılmaktan hoşlanırım.					
6	Toplum içerisinde insanlarla tartışmaktan ziyade insanlara yardım etmeyi tercih ederim.					
7	Toplumsal olaylarda toplumu yönlendirmekte başarılıyım. (Örneğin söntük geçen bir toplantıda yol gösterici rolü)					
8	Yeni tanıştığım insanlarla diyalog kurmaktan çekinirim.					
9	Toplum içerisinde çoğunlukla kendimi yalnız hissedерim.					
10	Toplum içerisinde başkaları ile kolaylıkla iletişim kurarım.					
11	Toplumsal etkinliklere katılan insanlar kendisiyle barışık olur.					
12	Toplumsal etkinliklere katılım ile kişisel beceri ve yeteneklerimi keşfedebilir ve ifade edebilirim.					
13	Toplum içerisinde sevdiğim insanlarla birlikte olduğumda keder ve dertlerimi unutturum.					
14	Toplumda insanların özgürce davranmalarına izin verilse toplumun daha iyi olacağı kanısındayım.					
15	Toplumsal kurallara uymayan insanları haklı görmem.					
16	Toplumsal değerlere bağlı bir kişiliğe sahip birisiyim. (gelenek, töre, inançlar)					
17	Toplumsal değerlere aykırı davranan bireylerin davranışları beni rahatsız eder.					
18	Toplumsal uzlaşmayı bozan davranış sahiplerine hoşgörülü davranmam.					
19	Aileyle ilgili kararların alınmasında katkıda bulunurum.					
20	Aile büyüklerinin kararlarına her zaman itaat etmekten hoşlanmam.					
21	Ailem benim fikir ve davranışlarıma her zaman hoşgörülü davranır.					
22	Ailenizin değer yargıları ile toplumun değer yargıları arasındaki farklılık beni fazla etkilemez.					
23	Ailem arkadaş çevremi belirlemede etkin rol oynar.					
24	İnsanların benim davranışlarıma yargılamaya ya da yönetmeye çalışmasından rahatsız olurum.					
25	Okul farklı kültürdeki insanların tanışmasını ve böylece toplumsal bütünleşmenin etkin faktörüdür.					
26	Okul bireyin, toplumsal ve kişisel değerlere saygının benimsenmesinde önemli rol oynar.					
27	Toplumsal aktivitelere katılmakta yaş, cinsiyet ve inanç vb ayırım yapmaktan hoşlanmam.					
28	Toplum içerisinde başkalarının ihtiyacı olduğu zaman kendime ters düşse de o davranışı yaparım.					
29	Yeni insanlarla tanışıp sosyal aktiviteler yapmaktan hoşlanırım.					
30	Okul farklı insan grupları arasında toplumsal diyalogun ilk adımıdır.					
31	Farklı kültürdeki değer anlayışlarına saygılı davranmayı tercih ederim.					
32	Herkes kültür ve değerlerini özgürce yaşayabilmeli ve ifade edebilmelidir.					
33	Farklı kültür anlayışları toplumsal barışın temel dinamiğidir.					
34	Bizi diğer kültürlerden farklı kılan değer; farklı kültürlerin barış ve uyum içerisinde yaşamasıdır.					

Ek 2: Mutluluk Ölçeği

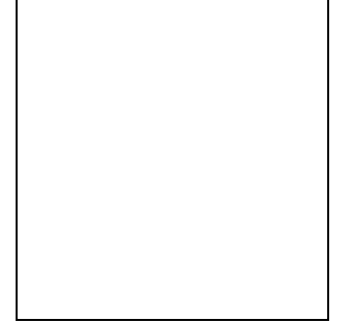
	Hiç katılmıyorum	Çoğunlukla katılmıyorum	Biraz katılıyorum	Katılıyorum	Çoğunlukla katılıyorum	Tamamen katılıyorum
OXFORD MUTLULUK ÖLÇEĞİ						
1. Kendimden hoşnut değilim.						
2. Diğer insanlara karşı oldukça ilgiliyim.						
3. Hayatın oldukça ödüllendirici olduğunu düşünüyorum.						
4. Neredeyse herkese karşı oldukça sıcak duygular besliyorum.						
5. Sabahları dinlenmiş olarak uyanırım.						
6. Geleceğim hakkında pek iyimser değilim.						
7. Pek çok şeyi eğlenceli buluyorum.						
8. Yaptığım şeylere karşı ilgili ve kendini adayan birisiyim.						
9. Hayat güzeldir.						
10. Dünyanın iyi bir yer olduğunu <u>düşünmüyorum</u> .						
11. Çok gülen birisiyim.						
12. Hayatımdaki her şeyden oldukça memnunum.						
13. Çekici birisi olduğumu <u>düşünmüyorum</u> .						
14. Yaptıklarım ile yapmak istediklerim arasında büyük fark var.						
15. Çok mutluyum.						
16. Çevremdeki güzellikleri fark ederim.						
17. Diğer insanlar üzerinde daima neşeli bir etki bırakırım.						
18. Y yapmak istediğim her şeye zaman bulabilirim.						
19. Yaşamımın kontrolü elimde değilmiş gibi hissediyorum.						
20. Kendimi herhangi bir konuda sorumluluk alabilecek güçte hissediyorum.						
21. Zihinsel olarak kendimi tamamen zinde (dinç) hissediyorum.						
22. Genellikle neşeli ve sevinçliyim.						
23. Herhangi bir konuda karar vermekte zorlanırım.						
24. Yaşamımın belli bir amacı ve anlamı yok.						
25. Kendimi oldukça enerjik hissediyorum.						
26. Genellikle olaylar üzerinde olumlu etkim vardır.						
27. Diğer insanlarla birlikte olmaktan keyif <u>almıyorum</u> .						
28. Kendimi çok sağlıklı <u>hissetmiyorum</u> .						
29. Geçmişimle ilgili pek mutlu anılara sahip değilim.						

ÖZGEÇMİŞ

Ad-Soyad : Ezgi METE KAYA

Doğum Tarihi ve Yeri : [REDACTED]

E-posta : [REDACTED]

ÖĞRENİM DURUMU:

- **Lisans** : 2013, Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği

MESLEKİ DENEYİM VE ÖDÜLLER:

- 1998-2005 yılları arasında Fenerbahçe Spor Kulübü, DSİ Spor Kulübü ve Migros Spor Kulübü alt yapılarında minik, küçük, yıldız ve genç takımlarında lisanslı olarak basketbol oynadı ve bu takımlarla 3 İstanbul birinciliği, 1 Türkiye birinciliği, 1 Türkiye ikinciliği ödülleri aldı.
- 2014 yılında Londra'da dil öğrenimini tamamladı.
- 2015-2016 yılları arasında Avrupa Koleji'nde beden eğitimi ve spor öğretmeni olarak çalıştı.
- 2016- Halen İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul Anonim Şirketi'nde Tenis Antrenörü olarak çalışmakta.